KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.4.2003
KOM(2003) 195 endelig

2003/0078 (ACC)
2003/0079 (ACC)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. RESUMÉ

Det Europæiske Fællesskab (EF) og Amerikas Forenede Stater (USA) har forhandlet sig frem til og paraferet en aftale om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe, som nu bør godkendes. Forhandlingerne er foregået i overensstemmelse med det forhandlingsmandat, som Rådet fastsatte i henhold til handlingsplanen for det transatlantiske økonomiske partnerskab (TEP). Retsgrundlaget for aftalen er traktatens artikel 133 og 300.

Hovedformålet med denne aftale er at lette samhandelen mellem EU og USA med udstyr på skibe. Dette opnås ved at sikre anerkendelse af overensstemmelsescertifikater baseret på ækvivalens mellem parternes respektive forskrifter og overensstemmelsesvurderingskrav vedrørende en bestemt vare. En part vil således anerkende overensstemmelsescertifikater udstedt af den anden parts overensstemmelsesvurderingsorganer på grundlag af denne parts tekniske forskrifter. Dette betyder, at en producent kan nå flere markeder ved efterlevelse af ét sæt forskriftsmæssige krav i stedet for flere sæt krav, som det ville have været tilfældet uden en aftale. Dette kan direkte føre til lavere udgifter for producenterne til prøvning og certificering. Indirekte vil det også nedbringe udgifterne som følge af uvisheden og byrderne ved at kontakte et overensstemmelsesvurderingsorgan i importlandet og de forsinkelser, dette er ensbetydende med for udbydelsen af en given vare på markedet.

Det er muligt at basere aftalen på ækvivalens mellem EU's og USA's tekniske forskrifter, fordi begge parter har baseret deres lovgivninger (for EU's vedkommende direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe) på Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) konventioner og de relevante internationale standarder. Aftalen tager også sigte på at fremme samarbejdet og effektiviteten på forskriftsområdet.

Kommissionen og USA har foretaget adskillige detaljerede analyser af deres respektive tekniske forskrifter med henblik på at fastlægge ækvivalens, hvor dette har været muligt. Fastlæggelsen af ækvivalens har fundet sted på grundlag af EU's og USA's gennemførelse af Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) relevante internationale instrumenter. De varer, der er opført i bilag II til aftalen, omfatter de første resultater af analysen, og listen vil blive udvidet i takt med, at der fastlægges ækvivalens for yderligere varer. Aftalen omfatter mekanismer for såvel opretholdelse som suspension af ækvivalens, samtidig med at parternes autonomi på forskriftsområdet respekteres.

I sin vurdering af aftalen drager Kommissionen den generelle konklusion, at aftalen kan tilbyde de økonomiske beslutningstagere betydelige fordele med hensyn til at lette samhandelen ved at nedbringe omkostningerne og byrderne ved overensstemmelsesvurdering, kan øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden med hensyn til forskrifter, vil fremme samarbejdet på forskriftsområdet og ikke vil bringe de forskriftsmæssige mål for direktivet om udstyr på skibe, dvs. at øge sikkerheden til havs og forbedre forebyggelsen af havforurening, i fare.

II. AFTALEN

II.1 Grundlaget for aftalen

Rådet tilsluttede sig den 9. november 1998 handlingsplanen for det transatlantiske økonomiske partnerskab og bemyndigede Kommissionen til at indlede forhandlinger med USA med henblik på indgåelse af bilaterale aftaler, bl.a. på området tekniske handelshindringer. Efter samråd med 113-Udvalget og i overensstemmelse med bemyndigelsen til at føre forhandlinger indledte Kommissionen i september 1999 forhandlinger med USA om en aftale om gensidig anerkendelse af udstyr på skibe. Aftalen blev paraferet den 21. marts 2003.

Fællesskabets retsgrundlag for indgåelsen af aftalen er traktatens artikel 133 og 300.

II.2 Aftalens formål

Aftalens formål er at lette samhandelen mellem EU og USA med udstyr på skibe. Dette sker ved at give EU's producenter mulighed for at opnå godkendelse af deres varer på USA's marked via et overensstemmelsesvurderingsorgan beliggende i EU og i overensstemmelse med de tekniske forskrifter i direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe[1]. USA's producenter vil omvendt kunne opnå godkendelse i USA af deres varer på EU's marked på grundlag af en efterlevelse af USA's relevante love og forskrifter. Dette vil nedbringe omkostningerne ved prøvning og certificering, der kun skal foretages én gang for flere markeder, samt den uvished, det tidsforbrug og den administrative byrde, der er forbundet med at kontakte godkendelsesorganer i importlandet.

Aftalen tager også sigte på at fremme samarbejdet og effektiviteten på forskriftsområdet, samtidig med at parternes forskriftsmæssige autonomi respekteres. Dette er nødvendigt for at sikre aftalens funktionsmåde og især for at drage omsorg for, at ækvivalensen kan opretholdes, samtidig med at der sikres omfattende beskyttelse af sundhed, sikkerhed og miljø.

II.3 Aftalens tekst

Aftalen består af en hovedtekst i form af enogtyve artikler i syv kapitler og tre bilag. En beskrivelse og vurdering af hver enkelt artikel i aftalens tekst følger nedenfor. I næste kapitel følger en mere dybtgående drøftelse af ækvivalens og aftalens anvendelsesområde.

Præambel: Denne indeholder aftalens grundlæggende mål og principper, dvs. lettelse af parternes indbyrdes samhandel med udstyr på skibe.

Kapitel 1 Definitioner og formål

Artikel 1 Definitioner: Indeholder definitionen af de centrale begreber, der er nødvendige for at sikre en tydelig forståelse af aftalen, og henviser desuden til ISO/IEC Guide 2 med hensyn til definitioner af generelle begreber vedrørende standarder og overensstemmelsesvurdering.

Artikel 2 Aftalens formål: Denne artikel indeholder aftalens generelle mål - at fremme samhandelen med udstyr på skibe ved gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater

[1] EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25.

og sikring af det forskriftsmæssige samarbejde, der er nødvendigt til sikring af aftalens hensigtsmæssige funktion.

Kapitel 2 Gensidig anerkendelse

Artikel 3 Grundlæggende forpligtelser: Denne artikel er sammen med artikel 4, 6 og 10 en central bestemmelse i aftalen, fordi den indeholder forpligtelserne til gensidig anerkendelse og en fastsættelse af de varer, som den gælder for. Hver part er forpligtet til at godtage de overensstemmelsescertifikater, der er udstedt af et overensstemmelsesvurderingsorgan hos den anden part i overensstemmelse med den pågældende parts retlige krav. Denne forpligtelse gælder kun for de varer, der er anført i bilag II til aftalen.

Artikel 4 Ækvivalens mellem tekniske forskrifter: Heri lægges grunden til den forpligtelse til gensidig anerkendelse, der er fastsat i artikel 3, dvs. at der er fastlagt ækvivalens mellem EF's og USA's respektive tekniske krav (f.eks. præstationskrav, prøvningsstandarder, overensstemmelsesvurderingskrav) til en bestemt vare. Grundlaget for fastlæggelsen af ækvivalens er IMO's regler for udstyr på skibe og disse reglers gennemførelse i parternes respektive tekniske forskrifter.

Artikel 5 Mærkning: Det slås heri fast, at parterne opretholder deres respektive krav til mærkning, nummerering og identifikation af varer. Der kunne have været anlagt det generelle synspunkt, at eftersom der foreligger ækvivalens mellem de tekniske krav til en vare, burde den mærkning, der kræves i henholdsvis EU's og USA's forskrifter, også være gensidigt anerkendt. Det blev imidlertid anset for bedre at opretholde de respektive mærkningskrav, fordi der forelå en risiko for forveksling - navnlig hos håndhævelsesmyndighederne - med hensyn til, hvilke krav en vare levede op til i henhold til mærkningen. Artiklen gør en gensidig tildeling af mærker og identifikationsnumre mulig.

Artikel 6 Overensstemmelsesvurderingsorganer: I henhold til denne artikel anerkender EU og USA som overensstemmelsesvurderingsorganer hinandens organer, som er anerkendt i henhold til deres respektive forskrifter. I denne henseende vil USA's kystvagt (USCG) være USA's eneste overensstemmelsesvurderingsorgan, da det ifølge USA's lovgivning kun er USGC, der kan udstede overensstemmelsescertifikater. USCG vil udføre dette hverv i samarbejde med de uafhængige laboratorier, som den har anerkendt i henhold til sine forskrifter. Ud fra EU's synspunkt er alle anmeldte organer, der arbejder under direktivet om udstyr på skibe, både berettigede og anerkendte under aftalen.

Kapitel 3 Blandet udvalg

Artikel 7 Blandet udvalg: Ved denne artikel nedsættes Det Blandede Udvalg, der skal forvalte aftalen. Det Blandede Udvalg kan træffe afgørelser om at ændre aftalens bilag, men skal også fungere som forum for drøftelse af tekniske spørgsmål og sikring af de klarlæggelser og den vejledning, der er nødvendige for at sikre, at aftalen fungerer efter hensigten. Desuden åbner artiklen mulighed for at nedsætte blandede arbejdsgrupper, der om fornødent kan yde Det Blandede Udvalg ekspertrådgivning i særlige spørgsmål.

Kapitel 4 Samarbejde om regeludstedelse

Artikel 8 Opretholdelse af regeludstedende myndighed: Det gøres her klart, at parterne ikke giver afkald på deres regeludstedende myndighed eller autonomi med hensyn til sikkerhed til havs eller forebyggelse af havforurening.

Artikel 9 Udveksling af oplysninger og kontaktpunkter: Denne artikel gør det muligt for parterne at oprette de nødvendige kontaktpunkter og sikre de nødvendige midler til udveksling af oplysninger. Desuden slås det fast, at parterne på World Wide Web skal offentliggøre, hvilke varer der er godkendt i henhold til deres respektive forskrifter.

Artikel 10 Ændringer af forskrifter: Dette er en vigtig artikel i aftalen. Da ækvivalensen fastlægges på grundlag af EU- og USA-forskrifter, der er i kraft på et givet tidspunkt, skal ækvivalensen vurderes på ny, når disse forskrifter ændres, eller når der vedtages nye forskrifter, som kan øve indflydelse på ækvivalensen. I den henseende fastsættes det i artiklen, at parterne skal basere deres forskrifter på IMO's internationale instrumenter. Artiklen pålægger parterne at give hinanden meddelelse, når der foretages forskriftsmæssige ændringer, og opfordrer dem til at rådføre sig med hinanden. Det slås i denne artikel fast, at Det Blandede Udvalg skal overveje, om ækvivalensen opretholdes, når der finder ændringer af forskrifter sted, og det fastlægges i den sammenhæng, hvad resultatet af overvejelserne skal munde ud i: 1) at ækvivalensen opretholdes, og at varen bevares i bilag II til aftalen, 2) at varen - dersom ækvivalensen ikke opretholdes - udgår af bilag II til aftalen, eller 3) at det - dersom der ikke kan opnås enighed om, hvorvidt ækvivalensen opretholdes eller ej - skal gøres muligt at suspendere den gensidige anerkendelse af den pågældende vare.

Artikel 11 Forskriftssamarbejde: Det slås i denne artikel fast, at parterne skal samarbejde i de relevante internationale organisationer med det formål at skabe internationale regler for udstyr på skibe. Desuden muliggør den et bilateralt forskriftsmæssigt samarbejde mellem EU og USA, herunder om fornødent en undersøgelse af deres respektive tekniske forskrifter med henblik på at fastlægge ækvivalens for varer, der ikke var medtaget i aftalens anvendelsesområde ved dens ikrafttræden, eller for hvis vedkommende ækvivalensen er ophørt eller suspenderet. Desuden gør artiklen det muligt for Det Blandede Udvalg at træffe afgørelse om at optage varer i bilag II, når ækvivalensen af de relevante tekniske forskrifter er slået fast.

Artikel 12 Samarbejde om overensstemmelsesvurdering: For at bevare tilliden til overensstemmelsesvurderingsorganerne og parternes procedurer for overensstemmelsesvurdering opfordres parternes relevante myndigheder i denne artikel til at rådføre sig med hinanden og træffe andre fornødne foranstaltninger. Desuden opfordres parterne i artiklen til at anspore deres overensstemmelsesvurderingsorganer til at deltage i samarbejds- og koordinationsaktiviteter.

Kapitel 5 Tilsyns- og beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 13 Tilsyn med overensstemmelsesvurderingsorganer: I denne artikel slås det fast, at parterne til stadighed via inspektioner og revisioner skal overvåge deres overensstemmelsesvurderingsorganers kompetence. Artiklen gør det muligt for en part på grundlag af objektive forhold at anfægte den tekniske kompetence hos et overensstemmelsesvurderingsorgan henhørende under den anden part.

Artikel 14 Markedsovervågning: I denne artikel slås det fast, at aftalen på ingen måde afskærer parternes forskriftsmyndigheder fra at træffe håndhævelsesforanstaltninger (f.eks. forbud mod udbydelse på markedet eller tilbagekaldelse af varer) over for varer, der er til fare for helbredet eller miljøsikkerheden eller på anden måde strider mod relevante forskrifter. Parterne underretter hinanden om sådanne foranstaltninger.

Artikel 15 Suspension af gensidig anerkendelse: I denne artikel fastlægges de procedurer, der skal følges, hvis ækvivalensen af de tekniske forskrifter for de varer, der er anført i bilag II,

efter den ene eller begge parters opfattelse ikke er opretholdt eller ikke kan opretholdes. Hvis ækvivalensen ikke opretholdes, udgår varen af bilag II, og forpligtelsen til gensidig anerkendelse suspenderes for den pågældende vares vedkommende. Parterne forpligter sig til at samarbejde med henblik på i videst mulig udstrækning at genskabe ækvivalensen.

Artikel 16 Varslingssystem: Parterne opretter et tovejs-varslingssystem for at underrette hinanden om varer, der er anset for ikke at være i overensstemmelse med relevante tekniske forskrifter eller kan udgøre en umiddelbar fare for sundheden, sikkerheden eller miljøet.

Kapitel 6 Yderligere bestemmelser

Artikel 17 Fortrolighed: Denne artikel indeholder standardklausuler og tager sigte på at beskytte fortroligheden af de oplysninger, der udveksles mellem parterne eller deres overensstemmelsesvurderingsorganer.

Artikel 18 Gebyrer: Denne artikel sikrer, at gebyrer ikke er diskriminerende og ikke opkræves for overensstemmelsesvurderingstjenester, der allerede er ydet af den anden part.

Artikel 19 Geografisk anvendelsesområde: Der er tale om en standardartikel. Det skal dog bemærkes, at der er taget hensyn til søfartssektorens særlige egenart under henvisning til det forhold, at aftalen finder anvendelse på skibe i international sejlads, som har ret til at føre en af parternes eller en af parternes medlemsstaters flag.

Artikel 20 Aftaler med andre lande: I henhold til stk. 1 i denne artikel har aftaler om gensidig anerkendelse mellem parter i denne aftale og andre lande ingen gyldighed for den anden part i aftalen. I henhold til stk. 2 forpligter EF og USA sig til at undersøge mulighederne for at indgå en aftale om gensidig anerkendelse på et multilateralt grundlag.

Kapitel 7 Afsluttende bestemmelser

Artikel 21 Ikrafttræden, ændringer og udløb: Der er tale om standardbestemmelser.

Artikel 22 Afsluttende bestemmelser: Der er tale om institutionelle og retlige standardbestemmelser. Det skal bemærkes, at parterne i stk. 2 opfordres til med jævne mellemrum og første gang senest to år efter aftalens ikrafttrædelse at vurdere dens funktionsmåde.

Bilag

Bilag I Love, forskrifter og administrative bestemmelser: Der henvises til parternes grundlæggende bestemmelser i form af love, forskrifter og administrative bestemmelser vedrørende udstyr på skibe.

Bilag II Varedækning for gensidig anerkendelse: I dette bilag angives specifikt, hvilke varer der falder ind under aftalens anvendelsesområde. Kun de i bilag II anførte varer er omfattet af de forpligtelser til gensidig anerkendelse, der er beskrevet i artikel 3. Dette bilag vil blive udbygget i takt med udviklingen i parternes programmer og forskrifter. De varer, der er anført i dette forslag, udgør en indledende vareliste, for hvis vedkommende ækvivalensen kan fastlægges på nuværende tidspunkt.

Bilag III Regeludstedende myndigheder: Liste over parternes regeludstedende myndigheder.

III FASTLÆGGELSE AF ÆKVIVALENS OG VAREDÆKNING

III.1 Grundlaget for fastlæggelsen af ækvivalens

Som påpeget ovenfor er det et centralt særtræk ved aftalen, at forpligtelsen til gensidig anerkendelse er baseret på det forhold, at EU's og USA's respektive tekniske forskrifter vedrørende en bestemt vare er ækvivalente. Først når ækvivalensen er fastlagt og opretholdt, kan en vare blive optaget i bilag II til aftalen og opretholdt dér. Når dette er muligt, skyldes det, at EU og USA i meget høj grad har baseret deres respektive tekniske forskrifter vedrørende udstyr på skibe på de internationale konventioner om sikkerhed til havs og forebyggelse af havforurening, der er udstedt i IMO's regi, navnlig konventionerne om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS) og forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL), sammen med de relevante prøvningsmetoder (f.eks. de metoder, der benyttes af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) og Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC)), der er omhandlet i IMO's resolutioner, cirkulærer, kodekser osv.

I EU er udstyr på skibe reguleret af Rådets direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe som ændret. Ud fra EU's synspunkt fastlægges aftalens potentielle varedækning af bilag A.1 til direktivet om udstyr på skibe. I USA er størstedelen af udstyret på skibe reguleret af USA's kystvagt (USCG) i US Code of Federal Register (CFR) 46 CFR, del 159 til 165, medens radiokommunikationsudstyr og navigationsudstyr baseret på radio er reguleret af US Federal Communications Commission (FCC) i 47 CFR, del 2 og 80.

Artikel 4, stk. 2, i aftalen er affattet som følger:

> "Fastlæggelsen af ækvivalensen mellem parternes tekniske forskrifter baseres på deres gennemførelse af de relevante internationale instrumenter i deres respektive love, forskrifter og administrative bestemmelser, medmindre en part finder, at instrumentet er et ineffektivt eller uegnet middel til at opfylde dens lovgivningsmæssige mål. I sidstnævnte tilfælde bestemmes ækvivalensen på et gensidigt acceptabelt grundlag."

Kriterierne for fastlæggelse af ækvivalens er med andre ord "omfanget" af EU's og USA's gennemførelse af IMO's krav i deres respektive tekniske forskrifter vedrørende en given vare. Hovedreglen er således, at EU og USA vil basere deres tekniske forskrifter på IMO's instrumenter (tillige fastsat i artikel 10, stk. 1, i aftalen). På et ekstraordinært grundlag kan parterne, som det også er tilladt i WTO-aftalen om tekniske handelshindringer, vælge ikke at benytte IMO's regler, hvis disse anses for uegnede eller ineffektive set i forhold til de tilsigtede forskriftsmæssige mål. I sådanne tilfælde skal kriterierne for fastlæggelse af ækvivalens aftales af parterne. Desuden skal det understreges, at der i forbindelse med fastlæggelse af ækvivalens skal foretages en undersøgelse af alle forskriftsmæssige krav med tilknytning til en given vare, og at alle disse krav skal findes ækvivalente med hensyn til selve varen, prøvnings- og resultatstandarder og procedurer for overensstemmelsesvurdering.

Ifølge definitionen af "ækvivalens mellem tekniske forskrifter" i artikel 1, stk. 1, litra e), i aftalen er det ikke nødvendigt, at EU's og USA's tekniske forskrifter er identiske; de skal blot være tilstrækkeligt sammenlignelige til at sikre, at målene derfor er opfyldt. Hvis EU med andre ord foreskriver en bestemt standard for at opnå et givet omfang af sikkerhed eller miljøbeskyttelse, skal USA's standarder kunne sikre samme omfang af sikkerhed og beskyttelse.

III.2 Fastlæggelse af varedækning

På grundlag af det ovenstående er der foretaget en række detaljerede undersøgelser og analyser for at vurdere ækvivalensen mellem EU's og USA's tekniske forskrifter vedrørende udstyr på skibe. USCG foretog en analyse af de varer, som den regulerer. Denne analyse blev efterprøvet af Kommissionen, der efter en procedure med offentligt udbud indgik kontrakt med en ekspert om arbejdets udførelse. Kommissionen indgik også (ligeledes efter en offentlig indkaldelse af tilbud) kontrakt om udførelse af en analyse om radiokommunikations- og navigationsudstyr på skibe. Resultaterne af alle disse undersøgelser er stillet til rådighed for offentligheden.

Den analyse og de undersøgelser, som Kommissionen og USA har foretaget, er mundet ud i den konklusion, at de i bilag II til dette forslag omhandlede varer udgør en indledende liste over varer, for hvis vedkommende der foreligger ækvivalens. Denne liste indeholder 43 varer, hvoraf 11 er redningsmidler, 12 er udstyr til beskyttelse mod brand, og 20 er navigationsudstyr. Det skal påpeges, at den endelige analyse er foretaget på grundlag af den tredje ændring af direktivet om skibsudstyr. Selv om ændringsdirektivet ikke formelt er vedtaget, er dets tekniske indhold kendt. I den henseende skulle aftalen om gensidig anerkendelse træde i kraft i forbindelse med ændringsdirektivets ikrafttrædelse.

For de resterende varer, der er omfattet af direktivet om udstyr på skibe, er det fundet godtgjort, at ækvivalensen enten kan fastlægges efter yderligere tekniske undersøgelser, der kan finde sted inden for en forholdsvis kort tidsramme efter aftalens ikrafttræden (1-2 år), eller ikke kan fastlægges inden for en overskuelig tidsramme. Der er omkring 50 udstyrsposter, som kan komme på tale til fremtidig optagelse i bilag II til aftalen, heraf 24 redningsmidler, 5 varer til forebyggelse af forurening, 10 varer til beskyttelse mod brand, 9 varer i form af navigationsudstyr og 1 vare i form af radiokommunikationsudstyr. Det er navnlig på området radiokommunikationsudstyr, at ækvivalensen ikke kan fastlægges. Dette skyldes især, at USA's procedurer for overensstemmelsesvurdering for disse varer på nuværende tidspunkt ikke skønnes at være ækvivalente med dem, der er fastsat i direktivet om udstyr på skibe, og at USA's relevante tekniske forskrifter ikke altid er i overensstemmelse med de gældende ITU-henstillinger.

III.3 Opretholdelse af ækvivalens og ændring af varedækning

Parternes tekniske forskrifter vil udvikle sig over tiden, navnlig som svar på nye eller ændrede IMO-regler. Hvis en parts tekniske forskrifter ændres, og dette kan have betydning for ækvivalensen, skal det undersøges, om ækvivalensen opretholdes på baggrund af én af parternes eller begge parters nye eller ændrede forskrifter. Som beskrevet ovenfor fastsættes der i artikel 10 i aftalen en mekanisme for, hvorledes ændringer af parternes tekniske forskrifter skal behandles i henhold til aftalen. Det skal understreges, at intet i aftalen er til skade for eller begrænser EU's eller USA's forskriftsmæssige beføjelser med hensyn til virkeliggørelse af deres respektive forskriftsmæssige mål og fastsættelse af det beskyttelsesniveau, som de anser for hensigtsmæssigt (der henvises til artikel 8 i aftalen).

Nøgleelementerne i opretholdelsen af ækvivalens er notifikation og udveksling af oplysninger om den forskriftsmæssige udvikling og sikring af en mulighed for at rådføre sig om sådanne udviklingsforløb inden for de grænser, der fastsættes af parternes lovgivningsprocedurer, og - hvilket er af særlig betydning - forskriftsmæssigt samarbejde og et fælles engagement i IMO's arbejde. Som hovedregel skal samarbejdet om fastsættelse af regler for udstyr på skibe finde sted i IMO samt i ITU, ISO og IEC. Aftalen åbner imidlertid også mulighed for et bilateralt forskriftsmæssigt samarbejde mellem EU og USA, og dette vil ikke kun være nødvendigt for

at opretholde ækvivalensen, men kan også bidrage til at forbedre forskrifternes kvalitet ved udveksling af erfaringer og "best practices".

Et vigtigt element i det bilaterale samarbejde, der i høj grad vil afhænge af arbejdet på internationalt plan, er en fastsættelse og gennemførelse af en arbejdsplan for fastlæggelse af ækvivalens for de varer, der ikke er optaget i bilag II til aftalen. Når først et sådant arbejde er afsluttet, og parterne finder det godtgjort, at ækvivalensen mellem deres respektive tekniske forskrifter vedrørende en bestemt vare er fastlagt, kan den pågældende vare optages i bilag II ved afgørelse truffet af Det Blandede Udvalg (artikel 11, stk. 4, i aftalen).

Det siger sig selv, at hvis ækvivalensen ikke kan opretholdes eller fastlægges som følge af objektive forhold, vil varen udgå af eller ikke blive optaget i bilag II. For varer, der er udgået af bilag II, ophører forpligtelserne til gensidig anerkendelse i artikel 3 i aftalen med at finde anvendelse, men parterne skal vedblive med at anerkende tidligere udstedte certifikater, medmindre forhold med tilknytning til sundhedsbeskyttelse, sikkerhed eller miljø gør det nødvendigt med en anden afgørelse. Dette kan skabe vanskeligheder for de økonomiske beslutningstagere, der måske bliver nødt til på ny at søge den importerende part om godkendelse. Det skal imidlertid gøres klart, at aftalen ikke kan være til skade for eller sætte spørgsmålstegn ved integriteten i parternes forskriftsmæssige mål.

IV. VURDERING AF AFTALEN

IV.1 Generelle bemærkninger

I almindelighed har aftaler om gensidig anerkendelse to formål: at lette samhandelen ved nedbringelse af omkostningerne ved overensstemmelsesvurdering og at fremme samarbejdet og effektiviteten på forskriftsområdet. Efter Kommissionens opfattelse kan den aftale, der fremlægges med henblik på godkendelse, af de nedenfor skitserede årsager opfylde disse mål.

Aftalen er i en vis forstand innoverende, fordi der er tale om den første internationale aftale om varer, som Fællesskabet i påkommende tilfælde indgår, der er baseret på ækvivalens med et andet lands forskriftsmæssige krav.

Generelt kan aftalen tilbyde EU's producenter og importører betydelige fordele. En EU-producent af en vare, der er dækket af aftalen, vil med hensyn til forskriftsmæssige krav have direkte adgang til USA's marked på grundlag af sin efterlevelse af EU's krav i henhold til direktivet om udstyr på skibe. Dette betyder, at producenten kan få adgang til adskillige markeder ved efterlevelse af ét sæt forskriftsmæssige krav og en godkendelse i stedet for flere sæt krav og godkendelser, således som det ville være tilfældet uden en aftale. Dette kan direkte føre til en nedbringelse af prøvnings- og certificeringsomkostningerne for producenterne. Indirekte vil det også nedbringe de omkostninger, der knytter sig til uvisheden og byrden ved at kontakte et overensstemmelsesvurderingsorgan i importlandet og de forsinkelser, dette er ensbetydende med for udbydelsen af en given vare på markedet.

Som det er nævnt ovenfor og vil blive yderligere behandlet nedenfor, vil aftalen ikke øve indflydelse på det omfang af sundhed, sikkerhed og miljøbeskyttelse, som er fastsat af de respektive parter. Skønt parterne er fælles om at engagere sig i arbejdet i IMO og baserer deres respektive forskrifter vedrørende udstyr på skibe på de relevante internationale instrumenter, er aftalen hverken til skade for parternes forskriftsmæssige autonomi eller håndhævelsesrettigheder eller bringer denne/disse i fare.

IV.2 EF's og USA's samhandel med udstyr på skibe

Som følge af mangel på officielle statistikker har det været vanskeligt at vurdere den mængde- og værdimæssige samhandel mellem EF og USA med udstyr på skibe. Tabel 1 nedenfor giver et indtryk af samhandelen med visse varer.

Tabel 1: EF's og USA's samhandel med visse former for udstyr på skibe, år 2000 (i 1 000 EUR)

Vare og KN-kode	Import til EU	Eksport fra EU
Radarapparater (KN 85261090)	22 687	46 218
Signalapparater (KN 85318030)	8 7814	16 809
Radionavigeringsapparater (KN 8569190)	150 391	36 208
Sendere til radiotelegrafi og radiotelefoni (KN 85251050)	10 247	3 873
Kompasser, herunder dele og tilbehør (KN 90141090 og 90149090)	115 987	97 025
Navigationsinstrumenter og -apparater (KN 90142090 og 901480)	251 361	202 668
Redningsveste og redningsbælter (KN 630720)	11 996	1 357
Fartøjer, herunder redningsbåde (KN 89060091 og 89060099)	10 591	2 486
Oppustelige flåder (KN 890710)	3 121	3 849
Signalraketter (KN 360490)	1 251	5 590

Kilde: Eurostat, COMEXT database.

Ved vurderingen af de potentielle virkninger af aftalen om gensidig anerkendelse kunne en alternativ approach for undersøgelsen af handelstallene være at se på størrelsen af de respektive markeder for udstyr på skibe. Den omtrentlige størrelse af EU's og USA's respektive markeder for udstyr på skibe kan findes ved at se på antallet af skibe, der er registreret i EU's medlemsstater og i USA. Dette er vist i tabel 3 nedenfor, der både indeholder oplysninger om antallet af skibe og den samlede bruttotonnage (BT) i EF's og USA's registrerede flåder. Der mindes i den sammenhæng om, at aftalen kun gælder for de skibe henhørende under parterne, som skal bære udstyr, der er godkendt i henhold til IMO-konventionerne, dvs. skibe i international sejlads. Det har ikke været muligt umiddelbart at tilvejebringe data om antallet af skibe, der er udstyret med sikkerhedscertifikater i henhold til IMO-konventionerne. Det anslås imidlertid, at langt de fleste (mere end 90%) handelsskibe er udstyret med sikkerhedscertifikat. Der skal erindres om, at tallene ndf. kan omfatte skibe, der f.eks. anvendes til fiskeri eller på indenlandske vandveje og derfor er omfattet af andre EF-direktiver.

Det er først og fremmest skibenes antal, der er af interesse ved vurderingen af størrelsen af markedet for udstyr på skibe, eftersom omkostningerne ved at forsyne et skib med udstyr, der

er krævet i IMO-konventionen, ikke varierer meget med skibets størrelse, navnlig for fragtskibenes vedkommende. Den største variation er mellem fragt- og passagerskibene, hvor der nødvendigvis knytter sig større omkostninger ved f.eks. redningsmidler og udstyr til beskyttelse mod brand til passagerskibene. Tabel 2 viser, at EF's flåde antalsmæssigt er dobbelt så stor som USA's, og navnlig at flåden af passagerskibe registreret i EF er væsentligt større end USA's tilsvarende flåde.

Tabel 2: EF's og USA's handelsflåder

	EF	EF i % af verden	USA	USA i % af verden
Samlet antal skibe	10 973	12,5%	5 792	6,6%
Antal fragtskibe	5 018	10,8%	429	1,0%
Antal øvrige skibe	5 955	14,4%	5363	13,0%
Heraf passagerskibe	744	24,6%	33	1,0%
Skibenes samlede bruttotonnage	62 572 051	11,2%	11 110 901	2,0%
Fragtskibenes bruttotonnage	58 931 568	11,1%	9 283 757	1,8%
De øvrige skibes bruttotonnage	3 640 483	12,4%	1 827 144	6,2%
Heraf passagerskibe	2 129 766	22,8%	107 612	1,2%

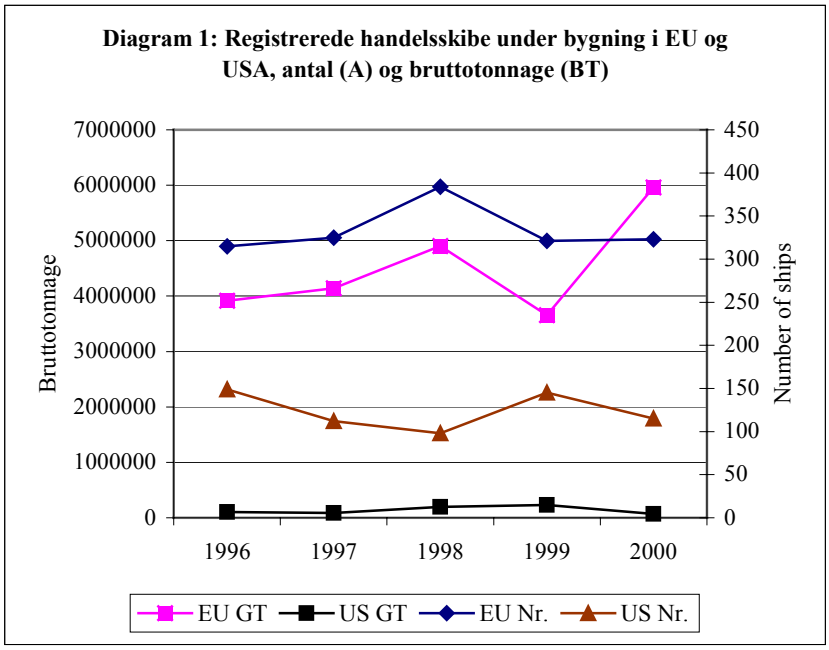
Kilde: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000.

Tallene i tabel 2 viser antallet af eksisterende skibe, som allerede er forsynet med det krævede udstyr på skibe. Det er derfor nyttigt også at se på udviklingen i antallet af skibe under bygning, da dette giver et indtryk af det potentielle marked for udstyr på skibe. Disse tal vises i tabel 3 og illustreres i diagram 1. Disse tal viser tydeligt, at EU's skibsbygning med hensyn til antal skibe er mindst dobbelt så stor som USA's.

Tabel 3: EU's og USA's skibe under bygning 1996-2000 (antal og bruttotonnage)

	1996		**1997**		**1998**		**1999**		**2000**	
	Antal	BT	An-tal	BT	An-tal	BT	An-tal	BT	An-tal	BT
EU	315	3 915 963	325	4 142 821	384	4 900 834	321	3 657 185	323	5 962 587
USA	149	106 321	112	86 059	98	196 707	145	228 596	115	68 456

Kilde: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000.

Kilde: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000.

IV.3 Omkostninger ved overensstemmelsesvurdering af udstyr på skibe

Det har været vanskeligt at kvantificere omkostningerne ved typegodkendelse af udstyr på skibe. Hovedårsagen hertil er, at de forskellige former for udstyr på skibe inden for anvendelsesområdet for direktivet om udstyr på skibe dækker en bred vifte af meget forskellige teknologier (f.eks. redningsveste og radarudstyr), som nødvendigvis vil føre til forskellige godkendelsesomkostninger. Der er også en række andre omkostninger, f.eks. forsinkelse med udbydelse på markedet, administrative byrder og uvished, som aftalen om gensidig anerkendelse øver indflydelse på, men som er meget vanskelige at kvantificere. Kilder i industrien har imidlertid givet visse oplysninger om de pågældende omkostninger. Disse angives nedenfor til rent illustrative formål og skal betragtes som "hypotetiske" tal, fordi de ikke støttes med kontrollerbare kvantitative data.

– Generelt anslås det, at omkostningerne ved at forsyne et skib med det i IMO-konventionen fastsatte udstyr på skibe alt efter skibets type og størrelse varierer mellem 10% og 25% af omkostningerne ved at bygge skibet.

– For et stort passagerskib (krydstogtskib), som det koster 350 mio. EUR at bygge, anslås det, at 115 mio. EUR (30%) vedrører materialer, udstyr og godkendelser fra klassifikationsselskaber i henhold til IMO's regler. Af de 115 mio. EUR vedrører ca. 90 mio. EUR forskellige materialer (navnlig med tilknytning til beskyttelse mod brand), og 17 mio. EUR vedrører redningsmidler, navigationsudstyr og radioudstyr. Et interessant aspekt, som blev påpeget, var, at der kunne opnås en besparelse på omkostningerne ved godkendelse fra et klassifikationsselskab på op til 25 mio. EUR ved at benytte materialer og udstyr, som i forvejen var godkendt. For fragtskibe (containerskibe) anslås det, at det uanset størrelse koster 1 mio. EUR at forsyne et sådant skib med det udstyr, der kræves i IMO's regler.

– Omkostningerne ved at opnå USCG's godkendelse af komponenter til redningsmidler anslås til minimalt 50 000 EUR, og det kan tage op til 2 år at opnå denne godkendelse. Nogle redningsmidler såsom havevakueringssystemer og højhastighedsfartøjer med hejseværk skal afprøves under realistiske forhold, hvilket kan føre omkostninger på mere end 1 mio. EUR til godkendelse med sig.

– For radio- og navigationsudstyr til skibe er den generelle situation den, at udgifterne til godkendelse er høje, medens markedets størrelse er begrænset. Eksempelvis er udgifterne til godkendelsen af Immarsat B SES anslået til 150 000 EUR for en årlig afsætning på verdensplan på 500 stk. repræsenterende en værdi på ca. 13,5 mio. EUR. Et komplet radarsæt indebærer udgifter til godkendelse på henved 150 000 EUR for en årlig omsætning på verdensplan på 175 mio. EUR.

IV.4 Overordnet vurdering

Som led i en overordnet vurdering af aftalen om gensidig anerkendelse skal der tages hensyn til følgende hovedfaktorer:

- Den med aftalen om gensidig anerkendelse forbundne cost/benefit, eksempelvis hvad angår dens indvirkning på samhandelen, markedsadgangen, formindskelsen af omkostningerne osv. for EU's producenter.

- Den mulige indvirkning på EU's forskriftsmæssige mål.

- Virkningerne for andre interesserede parter.

Med hensyn til cost/benefit giver den ovennævnte information ikke i økonomiske termer støttet med kvantitative data et tydeligt billede af de virkninger, som aftalen om gensidig anerkendelse har på eksempelvis samhandelen og nedbringelsen af omkostningerne for producenterne. Den disponible information giver imidlertid et indtryk af, at de omkostninger, der knytter sig til at forsyne et skib med det i IMO-konventionen krævede udstyr på skibe, ikke er ubetydelige, og at de direkte omkostninger ved overensstemmelsesvurderingen er ganske betydelige for mange typer udstyr på skibe. Dertil skal føjes indirekte omkostninger i tilknytning til f.eks. forsinkelsen med udbydelsen på markedet, uvisheden og de administrative byrder, som aftalen om gensidig anerkendelse også bør nedbringe, men som er vanskelige at kvantificere. Dataene i tabel 2 og 3 ovenfor viser, at EU's handelsflåde er meget større end USA's, både hvad angår eksisterende skibe og skibe under bygning. Dette kan betragtes som en ubalance til ugunst for EU's producenter af af udstyr på skibe. Det skal imidlertid ses på baggrund af den overordnede situation for markedsadgangen. Desuden kan aftalen både give EU's og USA's producenter en mulighed for at blive mere konkurrencedygtige på modpartens markeder. Dette vil antagelig ikke kun være til fordel for EU's producenter af udstyr på skibe, men også for EU's skibsbyggere, der efter alt at dømme vil kunne nedbringe deres omkostninger (jf. ovenfor) og derved blive mere konkurrencedygtige på verdensmarkedet.

Det skal i den sammenhæng understreges, at aftalen om gensidig anerkendelse ikke i sig selv vil sikre de økonomiske beslutningstagere fordele. Den gør det muligt at lette markedsadgangen og omkostningsnedbringelsen, men det er op til de økonomiske beslutningstagere - navnlig producenterne - at udnytte de muligheder, der åbner sig. Desuden skal det påpeges, at erhvervslivets anvendelse af aftalen er frivillig. De relevante europæiske industrisammenslutninger har alle bakket aftalen om gensidig anerkendelse op. Kommissionen vurderer derfor, at aftalen kan give producenterne betydelige fordele, navnlig

fordi den er baseret på ækvivalens mellem EU's og USA's forskriftsmæssige krav - en producent kan sikre sig adgang til adskillige markeder på grundlag af én godkendelse og én teknisk forskrift.

Hvad angår den mulige indvirkning på EU's forskriftsmæssige mål, gør artikel 8 i aftalen det særdeles klart, at parternes forskriftsmæssige autonomi eller beføjelser ikke begrænses på nogen som helst måde. Parterne er frit stillet med hensyn til at føre deres respektive forskriftsmæssige mål ud i livet og fastsætte det beskyttelsesniveau, som de finder hensigtsmæssigt. Aftalen er baseret på ækvivalens mellem EU's og USA's tekniske forskrifter, og fordelene for de økonomiske beslutningstagere følger af dette forhold. Hvis ækvivalensen ikke opretholdes, f.eks. som følge af forskriftsmæssige ændringer, kan disse fordele gå tabt. Dette kunne i påkommende tilfælde opfattes som noget, der afskrækkede en part fra at fastsætte et beskyttelsesniveau, der var højere end den anden parts, hvorved det ikke længere var muligt at opretholde ækvivalensen. Efter Kommissionens opfattelse er det af følgende årsager meget usandsynligt, at dette vil ske: 1) som anført ovenfor bevarer parterne deres forskriftsmæssige autonomi, 2) både EU og USA ønsker i høj grad at basere deres tekniske forskrifter på IMO's regler, 3) ækvivalensen vil blive opretholdt på grundlag af den enes eller begge parters ændrede forskrifter, således at aftalen påvirkes - eller ikke påvirkes - af disse ændringer og ikke omvendt, og 4) aftalen om gensidig anerkendelse hviler på et solidt grundlag i form af forskriftsmæssigt samarbejde.

Som det har været erfaringen med andre aftaler om gensidig anerkendelse indgået af Fællesskabet, har samarbejdet ikke kun ført til større gennemsigtighed i de relevante forskrifter, men også til en udveksling af viden og erfaringer mellem regeludstedende myndigheder, hvilket forhåbentlig kan føre til en forbedret anvendelse af forskriftsudstedelsesressourcer og forbedret kvalitet af forskrifterne.

Desuden er aftalen hverken til skade for håndhævelsen af parternes respektive tekniske forskrifter på deres områder eller bringer denne i fare. Det tovejs-varslingssystem, der er fastsat i artikel 16 i aftalen, kan endog bidrage til at gøre f.eks. markedsovervågningsaktiviteterne mere effektive, eftersom der derved stilles flere oplysninger om defekte varer til rådighed for håndhævelsesmyndighederne.

Det skal bemærkes, at den transatlantiske forbrugerdialog (TACD)[2] har været temmelig kritisk over for aftaler om gensidig anerkendelse i almindelighed samt over for begrebet ækvivalens mellem tekniske forskrifter. TACD's vigtigste indsigelser går på, at aftaler om gensidig anerkendelse og ækvivalens kan føre til 1) overførsel af forskriftsmæssige beføjelser til udenlandske enheder, der kan påvirkes af forskellige interessekonflikter, forskellig gennemsigtighed og forskellige ansvarlighedsregler, 2) privatisering af offentlige opgaver, 3) tab af indenlandsk forskriftsmæssig kontrol, 4) formindsket offentlig medvirken ved den forskriftsmæssige beslutningsproces, 5) forøgede muligheder for unddragelse af forskrifter fra industriens side og 6) formindskelse af omfanget af sundhed, sikkerhed og miljøbeskyttelse. Af de ovenfor nævnte årsager er Kommissionen ikke enig i de af TACD dragne konklusioner.

Med hensyn til de mulige virkninger af EU's forskriftsmæssige mål er det derfor Kommissionens vurdering, at aftalen ikke vil bringe de forskriftsmæssige mål i direktivet om udstyr på skibe, dvs. at øge sikkerheden til havs og forbedre forebyggelsen af havforurening, i

---

[2] Den transatlantiske forbrugerdialog er et forum for organisationer i EU og USA, der udarbejder og når til enighed om fælles forbrugerpolitiske henstillinger til USA's regering og Den Europæiske Union for at fremme forbrugernes interesser som led i EU's og USA's politikker.

fare. Aftalen vil ikke øve negativ indflydelse på besætningens, passagerernes, andre personers eller havmiljøets sundhed og sikkerhed.

Med hensyn til de mulige virkninger for andre interesserede parter er det navnlig overensstemmelsesvurderingsorganer og skibsbyggere, der kan blive påvirket. Ifølge den konseskvensanalyse, der er vedlagt dette forslag, vil aftalen om gensidig anerkendelse give EU's overensstemmelsesvurderingsorganer (de anmeldte organer i henhold til direktivet om udstyr på skibe) mulighed for at tilbyde eksisterende og nye klienter yderligere tjenesteydelser. Aftalen om gensidig anerkendelse kan imidlertid også indebære, at de kan miste omsætning, fordi eksportørerne i USA ikke længere er nødt til at benytte deres tjenesteydelser til at dokumentere efterlevelsen af direktiv 96/98/EF. Som nævnt ovenfor vil EU's skibsbyggere antagelig få lavere omkostninger ved udstyr på skibe, bl.a. som følge af lavere overensstemmelsesvurderingsomkostninger og en forstærket konkurrence mellem EU's producenter og USA's eksportører.

Kommissionen drager den overordnede konklusion, at aftalen kan indebære betydelige fordele for de økonomiske beslutningstagere, idet den fremmer samhandelen ved at nedbringe omkostningerne og byrderne i forbindelse med overensstemmelsesvurdering, kan øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden i forbindelse med forskrifter, vil fremme det forskriftsmæssige samarbejde og ikke vil udgøre nogen fare for de forskriftsmæssige mål med direktivet om udstyr på skibe, dvs. at øge sikkerheden til havs og forbedre forebyggelsen af havforureningen.

V. FORBINDELSERNE MED EFTA-STATERNE, MEDLEMMERNE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

I overensstemmelse med de almindelige informations- og konsultationsprocedurer, der er fastsat i EØS-aftalen og protokol 12 dertil, har Kommissionen regelmæssigt holdt EFTA/EØS-staterne underrettet om forløbet af forhandlingerne og har orienteret dem om de endelige forhandlingsresultater.

VI. UDKAST TIL RÅDETS AFGØRELSER

Der er vedlagt to forslag til Rådets afgørelser om undertegnelse og om indgåelse af aftalen.

Retsgrundlaget for begge afgørelser er traktatens artikel 133 og 300.

I afgørelsen om aftalens indgåelse skal der desuden fastlægges den egnede EU-procedure, som gør det muligt for Kommissionen, bistået af det særlige udvalg, der udpeges af Rådet, at repræsentere Fællesskabet i Det Blandede Udvalg og i enhver blandet arbejdsgruppe, der måtte blive nedsat.

VII. KONKLUSIONER

Af de grunde, der er skitseret i denne begrundelse, foreslår Kommissionen Rådet at vedtage de to vedføjede afgørelser.

2003/0078 (ACC)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen har ført forhandlinger om en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe.

(2) Med forbehold af senere indgåelse bør aftalen, der den 21. marts 2003 blev paraferet i Bruxelles, undertegnes -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Med forbehold af senere indgåelse bemyndiges formanden for Rådet til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe på Fællesskabets vegne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne
Formand

2003/0079 (ACC)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, stk. 3, første afsnit, første punktum, og stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med forbehold af senere indgåelse blev aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe den [...] undertegnet på Fællesskabets vegne.

(2) Aftalen bør godkendes.

(3) Der bør fastlægges passende interne procedurer for at sikre, at aftalen fungerer korrekt; det er derfor nødvendigt at give Kommissionen beføjelse til at træffe visse afgørelser vedrørende dens gennemførelse -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe godkendes på Fællesskabets vegne.

Aftaleteksten er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet får herved fuldmagt til at udpege den person, der er bemyndiget til på Fællesskabets vegne at fremsende den note, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, i aftalen.

---

[3] EFT C af , s. .

Artikel 3

1. Kommissionen, bistået af det særlige udvalg, der er udpeget af Rådet, repræsenterer Fællesskabet i Det Blandede Udvalg, der er omhandlet i artikel 7 i aftalen, og i enhver arbejdsgruppe, der måtte blive nedsat i henhold til artikel 7, stk. 4, i aftalen. Kommissionen foretager efter høring af det ovennævnte særlige udvalg de notifikationer, udvekslinger af oplysninger og anmodninger om oplysninger, der er specificeret i aftalen.

2. Fællesskabets holdning med hensyn til de afgørelser, der skal træffes af Det Blandede Udvalg, fastlægges af Kommissionen efter høring af det særlige udvalg.

3. En beslutning om opsigelse af aftalen i medfør af artikel 21, stk. 3, træffes af Rådet, som træffer beslutning med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Aftale

mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe

Præambel

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB og AMERIKAS FORENEDE STATER, i det følgende benævnt "parterne", ER -

I BETRAGTNING AF de traditionelle venskabelige forbindelser, der består mellem Amerikas Forenede Stater (USA) og Det Europæiske Fællesskab (EF),

I ØNSKET OM at lette den bilaterale handel med udstyr på skibe og effektivisere hver parts lovgivningsindsats,

I ERKENDELSE AF de muligheder, som afskaffelsen af unødvendige overlappende aktiviteter giver lovgiverne,

I KONSTATERING AF parternes fælles opbakning bag arbejdet i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO),

I BETRAGTNING AF, at parternes målsætning er at øge sikkerheden til havs og at forebygge havforurening,

I ERKENDELSE AF på den ene side, at aftaler om gensidig anerkendelse kan yde et positivt bidrag til en mere udbredt international harmonisering af standarder,

UNDER HENSYNTAGEN TIL på den anden side, at fastlæggelse af ækvivalens skal sikre, at opfyldelsen af parternes lovgivningsmæssige mål respekteres fuldt ud og ikke fører til en sænkning af deres respektive sikkerheds- og beskyttelsesniveauer,

I ERKENDELSE AF, at gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater baseret på ækvivalens mellem EF's og USA's forskrifter om udstyr på skibe er et vigtigt middel til at øge parternes indbyrdes markedsadgang,

I ERKENDELSE AF, at aftaler om gensidig anerkendelse er af særlig interesse for små og mellemstore virksomheder i USA og EF,

I ERKENDELSE AF, at enhver gensidig anerkendelse også forudsætter tillid til den anden parts overensstemmelsesvurderings stadige pålidelighed,

UNDER HENSYNTAGEN TIL, at aftalen om tekniske handelshindringer, der er bilagt overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), ansporer medlemmerne af WTO til at indlede forhandlinger om indgåelse af aftaler om gensidig anerkendelse af resultaterne af hver parts procedurer for overensstemmelsesvurdering og til at udvise imødekommenhed med hensyn til at godtage andre medlemmers tekniske forskrifter som ækvivalente, forudsat at de finder det godtgjort, at disse forskrifter i passende omfang opfylder målene i deres egne forskrifter -

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Kapitel 1 Definitioner og formål

Artikel 1

Definitioner

1. Følgende udtryk og definitioner anvendes i forbindelse med denne aftale:

a) Ved "regeludstedende myndighed" forstås et offentligt organ eller en offentlig enhed, som har beføjelser til at udstede forskrifter med tilknytning til sikkerheden til havs og forebyggelsen af havforurening, som har retlige beføjelser til at kontrollere anvendelsen eller salget af udstyr på skibe på en parts retsområde, og som kan gribe ind for at sikre, at varer, der markedsføres inden for dens retsområde, overholder relevante lovgivningsmæssige krav. Parternes respektive regeludstedende myndigheder er fastlagt i bilag III.

b) Ved "overensstemmelsesvurderingsorgan" forstås en retlig enhed, det være sig en regeludstedende myndighed eller et andet offentligt eller privat organ, der har beføjelser til at udstede overensstemmelsescertifikater i henhold til en parts nationale love og forskrifter. Med henblik på denne aftale er parternes respektive overensstemmelsesvurderingsorganer de i artikel 6 omhandlede.

c) Ved "tekniske forskrifter" forstås obligatoriske krav til varer, prøvnings- og resultatstandarder og procedurer for overensstemmelsesvurdering fastsat i parternes love, forskrifter og administrative bestemmelser om udstyr på skibe samt alle relevante retningslinjer for anvendelsen deraf.

d) Ved "overensstemmelsescertifikat" forstås det eller de dokumenter, der udstedes af en parts overensstemmelsesvurderingsorgan, og hvorved det attesteres, at en vare opfylder den pågældende parts relevante lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og administrative krav. I USA er dette det typegodkendelsescertifikat, der udstedes af De Forenede Staters kystvagt. I EF er det de certifikater, godkendelser og erklæringer, der er fastsat i direktiv 96/98/EF.

e) Ved "ækvivalens mellem tekniske forskrifter" forstås, at parternes tekniske forskrifter vedrørende en bestemt vare er tilstrækkeligt sammenlignelige til at sikre, at målene med hver parts respektive forskrifter opfyldes. Ækvivalens mellem tekniske forskrifter forudsætter ikke, at de respektive tekniske forskrifter er identiske.

f) Ved "internationalt instrument" forstås de relevante internationale konventioner, Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) resolutioner, koder og cirkulærer og de relevante prøvningsstandarder.

2. Andre termer vedrørende overensstemmelsesvurdering, som er anvendt i denne aftale, har den betydning, der er angivet andetsteds i denne aftale eller i definitionerne i Den Internationale Standardiseringsorganisations (ISO) og Den Internationale Elektrotekniske Kommissions (IEC) Guide 2 (1996-udgaven). I tilfælde af uoverensstemmelse mellem ISO/IEC Guide 2 og definitioner i denne aftale gælder definitionerne i denne aftale.

Artikel 2

Aftalens formål

1. I denne aftale fastlægges de betingelser, hvorpå den importerende parts regeludstedende myndighed godtager de overensstemmelsescertifikater, der er udstedt af den eksporterende parts overensstemmelsesvurderingsorganer i henhold til den eksporterende parts tekniske forskrifter, i det følgende benævnt "gensidig anerkendelse".

2. I denne aftale fastlægges også en ramme for samarbejdet om regeludstedelse med det formål at opretholde og fremme gensidig anerkendelse af EF's og USA's respektive forskriftsmæssige krav til udstyr på skibe, at anspore til forbedring og udbygning af forskriftsmæssige krav med det formål at øge sikkerheden til havs og forebyggelsen af havforurening og at sikre en konsistent anvendelse af denne aftale. Dette samarbejde vil finde sted under fuld respekt for parternes autonomi i regeludstedelsen og udviklingen i deres politikker og forskrifter samt deres fælles ønske om en udbygning af de relevante internationale instrumenter.

3. Denne aftale skal efter planen udbygges i takt med, at parternes programmer og politikker udvikler sig. Parterne vil med jævne mellemrum tage denne aftale op til ny vurdering for at vurdere fremskridtet og fastlægge mulige forbedringer af denne aftale i takt med udviklingen i USA's og EF's politikker gennem tiden. Desuden vil der blive taget særligt hensyn til udviklingen i de internationale instrumenter.

Kapitel 2 Gensidig anerkendelse

Artikel 3

Grundlæggende forpligtelser

1. For hver vare, der er anført i bilag II, godtager De Forenede Stater som overensstemmende med sine egne love, forskrifter og administrative bestemmelser som anført i bilag I uden nogen yderligere overensstemmelsesvurdering overensstemmelsescertifikater udstedt af EF's overensstemmelsesvurderingsorganer i henhold til EF's love, forskrifter og administrative bestemmelser.

2. For hver vare, der er anført i bilag II, godtager Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater som overensstemmende med deres egne love, forskrifter og administrative bestemmelser som anført i bilag I uden nogen yderligere overensstemmelsesvurdering overensstemmelsescertifikater udstedt af USA's overensstemmelsesvurderingsorgan i henhold til De Forenede Staters love, forskrifter og administrative bestemmelser.

3. De tekniske forskrifter i USA og EF vedrørende hver sådan vare, der henhører under denne aftales anvendelsesområde, er anført i bilag II.

Artikel 4

Ækvivalens mellem tekniske forskrifter

1. De forpligtelser til gensidig anerkendelse, der er omhandlet i artikel 3, er baseret på parternes fastlæggelse af, at de tekniske forskrifter for hver vare, der er anført i bilag II, er ækvivalente.

2. Fastlæggelsen af ækvivalensen mellem parternes tekniske forskrifter baseres på deres gennemførelse af de relevante internationale instrumenter i deres respektive love, forskrifter og administrative bestemmelser, medmindre en part finder, at instrumentet er et ineffektivt eller uegnet middel til at opfylde dens lovgivningsmæssige mål. I sidstnævnte tilfælde bestemmes ækvivalensen på et gensidigt acceptabelt grundlag.

Artikel 5

Mærkning

Parterne kan opretholde deres respektive krav med hensyn til mærkning, nummerering og identifikation af varer. For de i bilag II anførte varer er EF's overensstemmelsesvurderingsorganer berettigede til at foretage den mærkning og nummerering, der er krævet i USA's love og forskrifter, således som det anvises dem af USA's kystvagt. Der tildeles USA's overensstemmelsesvurderingsorgan det identifikationsnummer i henhold til direktiv 96/98/EF, der anvises det af Europa-Kommissionen, og som anføres ved siden af den i nævnte direktiv fastsatte mærkning.

Artikel 6

Overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Følgende gælder for udstedelsen af overensstemmelsescertifikater i henhold til bestemmelserne i denne aftale:

a) USA anerkender de anmeldte organer, der er udpeget af EF's medlemsstater i henhold til direktiv 96/98/EF, som overensstemmelsesvurderingsorganer

b) EF og dets medlemsstater anerkender De Forenede Staters kystvagt og de laboratorier, den har godtaget i henhold til 46 CFR 159.010, som overensstemmelsesvurderingsorgan.

2. Hver part anerkender, at den anden parts overensstemmelses-vurderingsorganer er bemyndigede til at følge følgende procedurer med tilknytning til de i bilag I omhandlede love, forskrifter og administrative bestemmelser:

a) prøvning og udstedelse af prøvningsrapporter

b) gennemførelse af kvalitetssikringsfunktioner eller systemcertificering.

3. Parternes regeludstedende myndigheder er ansvarlige for følgende procedurer, men kan delegere nogle af eller alle disse funktioner til overensstemmelsesvurderingsorganer:

a) fornyet vurdering af udstyrs udformning og prøvningsresultater set i forhold til fastlagte standarder

b) udstedelse af overensstemmelsescertifikater.

4. Forud for denne aftales ikrafttræden udveksler parterne deres respektive lister over overensstemmelsesvurderingsorganer. Parterne underretter omgående hinanden om enhver ændring i deres liste over overensstemmelsesvurderingsorganer. Parterne fører på World Wide Web ajourførte lister over deres overensstemmelsesvurderingsorganer.

5. Hver part kræver, at dens overensstemmelsesvurderingsorganer registrerer og opbevarer detaljer af deres undersøgelser af deres underkontrahenters kompetence og overensstemmelse og fører et register over al underkontrahentvirksomhed. Disse detaljer skal på begæring stilles til rådighed for den anden part.

6. Hver part kræver, at dens overensstemmelsesvurderingsorganer på begæring af en regeludstedende myndighed henhørende under den anden part som anført i bilag III stiller kopier af overensstemmelsescertifikater og dermed forbunden teknisk dokumentation, som de har udstedt, til rådighed for de regeludstedende myndigheder.

Kapitel 3 Blandet udvalg

Artikel 7

Blandet udvalg

1. Parterne nedsætter et blandet udvalg, der består af repræsentanter for hver part. Det Blandede Udvalg er ansvarligt for, at aftalen fungerer effektivt.

2. Hver part har én stemme i Det Blandede Udvalg. Det Blandede Udvalg træffer sine afgørelser med enstemmighed. Det Blandede Udvalg fastlægger sin egen forretningsorden.

3. Det Blandede Udvalg kan behandle ethvert spørgsmål i forbindelse med aftalens funktion. Det Blandede Udvalg har beføjelse til at træffe afgørelser i de i denne aftale fastsatte sager. Parterne træffer de fornødne foranstaltninger til at gennemføre sådanne afgørelse truffet af Det Blandede Udvalg. Det Blandede Udvalg har navnlig ansvar for:

a) udarbejdelse og opretholdelse af listen i bilag II over varer og dermed forbundne lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og administrative bestemmelser, som parterne har besluttet er ækvivalente

b) drøftelse af spørgsmål og løsning af problemer, der måtte opstå vedrørende gennemførelsen af denne aftale, herunder tvivl om, hvorvidt parternes tekniske forskrifter vedrørende en bestemt vare i bilag II stadig er ækvivalente

c) behandling af tekniske, overensstemmelsesvurderingsmæssige og teknologiske spørgsmål for at sikre en konsistent anvendelse af denne aftale, navnlig i henseende til de relevante internationale instrumenter

d) ændring af bilagene

e) rådgivning og om fornødent udarbejdelse af retningslinjer for at lette en vellykket gennemførelse og anvendelse af denne aftale

f) fastlæggelse og opretholdelse af en arbejdsplan for tilpasningen og harmoniseringen af parternes tekniske krav.

4. Det Blandede Udvalg kan nedsætte blandede arbejdsgrupper sammensat af repræsentanter for egnede regeludstedende myndigheder og passende eksperter, der anses for nødvendige, med henblik på at betjene og rådgive Det Blandede Udvalg i særlige spørgsmål vedrørende denne aftales funktionsmåde.

Kapitel 4 Samarbejde om regeludstedelse

Artikel 8

Opretholdelse af regeludstedende myndighed

Intet i denne aftale kan begrænse en parts beføjelse til via sine love, forskrifter og administrative foranstaltninger at fastlægge det beskyttelsesniveau, som den anser for egnet til at øge sikkerheden til havs og forbedre forebyggelsen af havforurening, eller på anden måde at gribe ind over for risici, der henhører under denne aftales anvendelsesområde.

Artikel 9

Udveksling af oplysninger og kontaktpunkter

1. De regeludstedende myndigheder, der henhører under de i bilag III anførte parter, fastlægger egnede midler til at udveksle oplysninger om alle problemer i forbindelse med udstedelse af regler for varer, der er omfattet af denne aftale.

2. Hver part udpeger mindst ét kontaktpunkt, som kan være de i bilag III anførte regeludstedende myndigheder, og som skal besvare alle rimelige forespørgsler fra den anden part og andre interesserede parter såsom producenter, forbrugere og fagforeninger angående procedurer, forskrifter og andre spørgsmål vedrørende denne aftale. Parterne udveksler og offentliggør lister over kontaktpunkter.

3. For så vidt angår udveksling af oplysninger og anmeldelser i henhold til denne aftale, er en part berettiget til at udtrykke sig på sit eller sine officielle sprog. Finder en part, at de oplysninger, den modtager, skal oversættes til dens officielle sprog, sørger parten selv for den fornødne oversættelse og bærer omkostningerne derved.

4. Hver part accepterer at stille sin liste over varer, for hvis vedkommende den har udstedt overensstemmelsescertifikater i henhold til sine love, forskrifter og administrative bestemmelser, til rådighed for offentligheden på World Wide Web og regelmæssigt ajourføre den.

Artikel 10

Ændringer af forskrifter

1. Indfører en part nye tekniske forskrifter med tilknytning til denne aftale, gør den dette på grundlag af de eksisterende internationale instrumenter, medmindre en part finder, at instrumentet er et ineffektivt eller uegnet middel til opfyldelse af dens forskriftsmæssige mål.

2. Hver part anmelder ændringer af tekniske forskrifter med tilknytning til denne aftales substantielle indhold til den anden part mindst 90 dage før disses ikrafttræden. Hvor sikkerheds-, sundheds- eller

miljøbeskyttelsesmæssige overvejelser kræver hurtigere indgriben, anmelder en part sagen til den anden part så hurtigt, dette er praktisk muligt.

3. Parterne og deres regeludstedende myndigheder underretter og rådfører sig med hinanden i overensstemmelse med deres respektive love og forskrifter om:

a) forslag til ændring eller indførelse af nye tekniske forskrifter i henhold til deres respektive love, forskrifter og administrative bestemmelser omhandlet i eller med tilknytning til bestemmelser anført i bilag I og II

b) rettidig gennemførelse af ændrede eller nye internationale instrumenter i deres respektive love, forskrifter og administrative bestemmelser og

c) fornyelse af eksisterende og gyldige overensstemmelsescertifikater, når fornyelsen er nødvendiggjort af ændrede eller nye lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og/eller administrative bestemmelser.

Parterne vil give hinanden lejlighed til at afgive bemærkninger om sådanne forslag.

4. Dersom der sker ændringer i love, forskrifter og administrative bestemmelser anført i bilag I og II, overvejer Det Blandede Udvalg, om ækvivalensen i de tekniske forskrifter om varer anført i bilag II er opretholdt eller ej.

Hvis Det Blandede Udvalg når til enighed om, at ækvivalensen er opretholdt, bevares varen i bilag II.

Hvis Det Blandede Udvalg når til enighed om, at ækvivalensen ikke kan opretholdes, udgår henvisningerne i bilag II til de varer og de relevante tekniske forskrifter, for hvis vedkommende ækvivalensen ikke kan opretholdes. Det Blandede Udvalg ajourfører bilag II ved en afgørelse, som afspejler ændringerne. Når den gensidige anerkendelse ophører, er parterne ikke længere bundet af de i artikel 3 i denne aftale omhandlede forpligtelser vedrørende den særlige vare. Den importerende part skal imidlertid vedblive med at anerkende tidligere udstedte overensstemmelsescertifikater for varer, der er udbudt på den pågældende parts marked før den gensidige anerkendelses ophør, medmindre en regeludstedende myndighed henhørende under parten træffer en anden afgørelse på grundlag af sundheds-, sikkerheds- eller miljømæssige overvejelser eller som følge af manglende overholdelse af andre krav, der henhører under aftalens anvendelsesområde.

Hvis parterne inden for Det Blandede Udvalg ikke kan nå til enighed om, hvorvidt ækvivalensen i deres tekniske forskrifter vedrørende en i bilag II anført vare opretholdes, suspenderes den gensidige anerkendelse af den pågældende vare i henhold til artikel 15.

5. Parterne stiller en ajourført udgave af bilag II til rådighed på World Wide Web.

Artikel 11

Forskriftssamarbejde

1. Parterne er enige om at samarbejde i IMO og andre relevante internationale organisationer såsom Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC) og Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) med henblik på at indføre og forbedre internationale regler, der øger sikkerheden til havs og forebyggelsen af havforurening.

2. Parterne vil overveje, hvilket teknisk arbejde, hvilken data- og informationsudveksling, hvilket videnskabeligt og teknologisk samarbejde eller hvilke andre samarbejdsaktiviteter der kan gennemføres af dem i fællesskab med henblik på at forbedre kvaliteten af og niveauet for deres tekniske forskrifter om udstyr på skibe og gøre effektiv brug af ressourcer til udbygning af forskrifter.

3. For varer, der ved denne aftales ikrafttræden ikke er medtaget i bilag II, eller for hvis vedkommende ækvivalensen af de tekniske forskrifter er ophørt eller suspenderet, undersøger parterne deres respektive tekniske forskrifter med henblik på i videst mulig udstrækning at sikre gensidig anerkendelse. Parterne fastsætter et arbejdsprogram og en tidsplan for tilpasningen af deres tekniske forskrifter, herunder indledningen af et passende internationalt arbejde med standarder. Parterne bestræber sig i videst mulig udstrækning på at tilpasse deres tekniske forskrifter på grundlag af eksisterende internationale instrumenter for at virkeliggøre målet for deres interne lovgivning, dvs. at øge sikkerheden til havs og forbedre forebyggelsen af havforurening.

4. Når parterne har besluttet, at ækvivalensen kan sikres for en vare og de dermed forbundne lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og administrative bestemmelser, træffer Det Blandede Udvalg en afgørelse om at ændre bilag II i overensstemmelse dermed.

Artikel 12

Samarbejde om overensstemmelsesvurdering

1. Parterne og deres myndigheder med ansvar for overensstemmelsesvurderingsspørgsmål rådfører sig i fornødent omfang med hinanden for at sikre, at tilliden til procedurerne for overensstemmelsesvurdering og overensstemmelsesvurderingsorganerne opretholdes. Dette kan eksempelvis have form af sammenligning af metoder til prøvning og overvågning af overensstemmelsesvurderingsorganernes tekniske kompetence og kunnen og med begge parters samtykke fælles deltagelse i efterprøvninger/inspektioner med tilknytning til overensstemmelsesvurderingsaktiviteter eller anden vurdering af overensstemmelsesvurderingsorganer.

2. Parterne ansporer deres overensstemmelsesvurderingsorganer til at deltage i koordinations- og samarbejdsaktiviteter arrangeret af parterne enten separat eller i fællesskab.

Kapitel 5 Tilsyns- og beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 13

Tilsyn med overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Parterne påser, at deres overensstemmelsesvurderingsorganer er og forbliver i stand til at foretage en forsvarlig overensstemmelsesvurdering af varer eller processer i overensstemmelse med de relevante love, forskrifter og administrative bestemmelser. I denne forbindelse foretager eller foranlediger parterne et løbende tilsyn med deres overensstemmelsesvurderingsorganer og/eller anerkendte laboratorier gennem regelmæssig efterprøvning eller bedømmelse.

2. Har en part objektive grunde til at anfægte den tekniske kompetence hos et overensstemmelsesvurderingsorgan henhørende under den anden part, underretter den den anden part derom. Denne anfægtelse skal motiveres objektivt og begrundet. Den anden part afgiver uden forsinkelse oplysninger med henblik på at afvise anfægtelsen eller rette op på de mangler, der har givet anledning til anfægtelsen. Om nødvendigt drøftes sagen i Det Blandede Udvalg. Hvis der ikke kan opnås enighed om overensstemmelsesorganets kompetence, kan den anfægtende part nægte at tildele det anfægtede overensstemmelsesvurderingsorgan sin mærkning og/eller nummerering og nægte at anerkende de overensstemmelsescertifikater, der udstedes af det anfægtede overensstemmelsesvurderingsorgan.

Artikel 14

Markedsovervågning

1. Intet i denne aftale må kunne begrænse en regeludstedende myndigheds beføjelse til at træffe alle egnede og øjeblikkelige foranstaltninger, når den erfarer, at en vare:

a) skønt korrekt installeret og vedligeholdt og anvendt til det oprindelige formål kan udgøre en fare for besætningens, passagerernes eller eventuelt andre personers sundhed og/eller sikkerhed eller være til skade for havmiljøet

b) øjensynlig ikke opfylder de lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige eller administrative bestemmelser, der henhører under aftalens anvendelsesområde eller

c) øjensynlig på anden måde ikke opfylder et krav, der henhører under aftalens anvendelsesområde.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte en tilbagetrækning af varerne fra markedet, et forbud mod at udbyde dem på markedet, en begrænsning af deres fri bevægelighed, en indledning af en tilbagekaldelse af varen og en forebyggelse af, at sådanne problemer igen opstår, herunder gennem importforbud. Hvis den regeludstedende myndighed træffer sådanne foranstaltninger, underretter den senest femten dage efter, at den har truffet disse foranstaltninger, den anden part derom og angiver årsagerne hertil.

2. Intet i denne aftale forhindrer parterne i at fjerne varer, der rent faktisk ikke er i overensstemmelse med en parts tekniske forskrifter, fra markedet.

3. Parterne er enige om, at alle relevante grænseinspektioner og efterprøvninger af varer, der er certificeret, etiketteret eller mærket som værende i overensstemmelse med den importerende parts krav som specificeret i bilag I, skal afsluttes så hurtigt som muligt. Med hensyn til inspektioner i tilknytning til interne bevægelser på deres respektive områder er parterne enige om, at disse skal afsluttes på en måde, der ikke er mindre gunstig end for tilsvarende interne varer.

Artikel 15

Suspension af gensidig anerkendelse

1. Finder en part, at ækvivalensen af tekniske forskrifter for en eller flere varer, der er anført i bilag II, ikke opretholdes eller ikke kan opretholdes, underretter den den anden part derom og angiver de objektive årsager dertil. Enhver anfægtelse af ækvivalensen drøftes i Det Blandede Udvalg. Hvis Det Blandede Udvalg ikke har truffet nogen afgørelse inden for 60 dage efter, at sagen er forelagt det, suspenderer den ene part eller begge parter forpligtelsen til gensidig anerkendelse i forbindelse med sådanne varer. Suspensionen forbliver i kraft, indtil der er opnået enighed i Det Blandede Udvalg.

2. Det Blandede Udvalg ajourfører bilag II ved hjælp af en afgørelse, der afspejler suspensionen af den gensidige anerkendelse af de pågældende varer. Parterne er enige om i videst mulig udstrækning at samarbejde i henhold til artikel 11 med henblik på at genskabe ækvivalensen.

3. Efter suspension af den gensidige anerkendelse af tekniske forskrifter anført i bilag II er parterne ikke længere bundet af de i denne aftales artikel 3 omhandlede forpligtelser vedrørende den særlige vare. Den importerende part vedbliver imidlertid med at anerkende tidligere udstedte overensstemmelsescertifikater for varer, som er udbudt på den pågældende parts marked, før den gensidige anerkendelse blev suspenderet, medmindre en regeludstedende myndighed henhørende under parten træffer en anden afgørelse på grundlag af sundheds-, sikkerheds- eller miljømæssige overvejelser eller som følge af manglende overholdelse af andre krav, der henhører under aftalens anvendelsesområde.

Artikel 16

Varslingssystem

Parterne opretter et tovejs-varslingssystem mellem deres regeludstedende myndigheder for at underrette hinanden om varer, der er anset for ikke at være i overensstemmelse med relevante tekniske forskrifter eller kan udgøre en umiddelbar fare for sundheden, sikkerheden eller miljøet.

Kapitel 6 Yderligere bestemmelser

Artikel 17

Fortrolighed

1. Hver part behandler oplysninger, der udveksles i henhold til denne aftale, med fortrolighed i den udstrækning, det kræves i dens lovgivning. Navnlig må ingen part offentliggøre oplysninger udvekslet i henhold til denne aftale, som vedrører handelshemmeligheder, fortrolige handelsmæssige eller finansielle forhold eller igangværende undersøgelser, eller tillade, at et overensstemmelsesvurderingsorgan offentliggør sådanne oplysninger.

2. En part eller et overensstemmelsesvurderingsorgan kan ved udveksling af oplysninger med den anden part eller et overensstemmelsesvurderingsorgan henhørende under den anden part angive, hvilke dele af oplysningerne den ikke ønsker offentliggjort.

3. Hver part træffer alle forholdsregler, der med rimelighed er nødvendige for at beskytte oplysninger udvekslet i henhold til denne aftale mod uautoriseret offentliggørelse.

Artikel 18

Gebyrer

Hver part bestræber sig på at sikre, at gebyrer for tjenesteydelser med tilknytning til denne aftales substantielle indhold står i rimeligt forhold til de ydede tjenesteydelser. Hver part sikrer, at den for de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der er dækket af denne aftale, ikke opkræver gebyrer for tjenesteydelser ydet af den anden part i forbindelse med overensstemmelsesvurdering.

Artikel 19

Geografisk anvendelsesområde

1. Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side De Forenede Staters område.

2. Denne aftale gælder for skibe, der har ret til at føre en af parternes eller en af parternes medlemsstaters flag, og som sejler i internationale farvande, jf. dog stk. 1.

Artikel 20

Aftaler med andre lande

1. Undtagen hvis der foreligger en skriftlig aftale mellem parterne, har forpligtelser indeholdt i aftaler om gensidig anerkendelse, der er indgået af en af parterne med en part, som ikke har undertegnet denne aftale (en tredjepart), ingen gyldighed og virkning for den anden part, for så vidt angår godtagelse af resultaterne af tredjepartens procedurer for overensstemmelsesvurdering.

2. For at fremme en lettere samhandel med andre lande med udstyr på skibe påtager EF og USA sig at undersøge mulighederne for at indgå en multilateral aftale om det substantielle indhold af denne aftale med andre interesserede lande.

Kapitel 7 Afsluttende bestemmelser

Artikel 21

Ikrafttræden, ændring og udløb

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den dato, på hvilken parterne har udvekslet breve, der bekræfter gennemførelsen af deres respektive procedurer for denne aftales ikrafttræden.

2. Denne aftale kan ændres som fastsat i artikel 7 eller af parterne.

3. Hver part kan med seks måneders varsel opsige denne aftale ved skriftlig notifikation.

4. Efter udløbet af aftalen skal en part fortsat godtage overensstemmelsescertifikater udstedt af overensstemmelses-vurderingsorganer i henhold til denne aftale før dens udløb, medmindre en regeludstedende myndighed henhørende under den pågældende part træffer anden afgørelse på grundlag af sundheds-, sikkerheds- og miljømæssige overvejelser eller som følge af manglende overholdelse af andre krav, der henhører under aftalens anvendelsesområde.

Artikel 22

Afsluttende bestemmelser

1. Denne aftale påvirker ikke parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til andre internationale aftaler.

2. Parterne tager med jævne mellemrum og første gang senest to år efter denne aftales ikrafttrædelsestidspunkt dens funktionsmåde op til fornyet overvejelse.

3. Denne aftale er udfærdiget i to originale eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelser om fortolkningen gælder den engelske tekst.

Udfærdiget i ....., den.....

For Det Europæiske Fællesskab

For Amerikas Forenede Stater

Bilag I

Love, forskrifter og administrative bestemmelser

– **EF's love, forskrifter og administrative bestemmelser:**

Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe som ændret.

Parterne anerkender, at "Vejledning i anvendelsen af de direktiver, der er udarbejdet på grundlag af den nye metode og den globale metode" indeholder nyttige retningslinjer for gennemførelsen af navnlig procedurer for overensstemmelsesvurdering, der henhører under dette direktiv.

– **USA's love, forskrifter og administrative bestemmelser:**

46 U.S.C. 3306

46 CFR del 159 til 165

Bilag II

Varedækning for gensidig anerkendelse

Redningsmidler

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav[4]	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 98/96/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Redningskranse med selvvirkende røgsignaler (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 2.1.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 4.1-4.5 og 4.8, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 3.3.	A.1/1.3	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998
Faldskærmssignaler (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 3.1; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 4.1-4.6, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 3.1.	A.1/1.8	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998
Håndblus (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 3.2; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 4.1-4.5 og 4.7, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 3.2.	A.1/1.9	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998
Røgsignaler (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 3.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 4.1-4.5 og 4.8, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 3.3.	A.1/1.10	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998

[4] "LSA Code" henviser til "International Life-Saving Appliance Code", der blev vedtaget den 4. juni 1996 (IMO-resolution MSC.48(66)). "Recommendation on Testing" henviser til "IMO recommendation on Testing of Life-Saving Appliances", der blev vedtaget den 6. november 1991 (IMO-resolution A.689(17)) som ændret den 11. december 1998 (IMO-resolution MSC.81(70).

Vareidentifikation	**Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav[4]**	**EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 98/96/EF som ændret**	**USA's tekniske forskrifter**
Linekastningsapparater (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 7.1; Recommendation on Testing, Part 1, section 9, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 7.1.	A.1/1.11	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998
Faste redningsflåder. NB: Nødudstyret er ikke omfattet af aftalen.	LSA Code, section 1.2, 4.1 og 4.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 5.1-5.16 og 5.20; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, section 4.2; IMO MSC Circ.1006 eller andre egnede standarder for synke- eller brandforsinkelse.	A.1/1.13	Fast redningsflåde – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. juli 1998
Automatisk selvoprettende faste redningsflåder. NB: Nødudstyret er ikke omfattet af aftalen.	LSA Code, section 1.2, 4.1 og 4.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 5.1-5.16 og 5.18-5.21; IMO MSC Circ.809; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, section 4.2; IMO MSC Circ.1006 eller andre egnede standarder for synke- eller brandforsinkelse.	A.1/1.14	Fast redningsflåde – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. juli 1998
Overdækkede reversible faste redningsflåder. NB: Nødudstyret er ikke omfattet af aftalen.	LSA Code, section 1.2, 4.1 og 4.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 5.1-5.16, 5,18 og 5.21; IMO MSC Circ.809; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, section 4.2; IMO MSC Circ.1006 eller andre egnede standarder for synke- eller brandforsinkelse.	A.1/1.15	Fast redningsflåde – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. juli 1998
Hydrostatiske udløsningsapparater til "flyde-frit-op"-redningsflåder.	LSA Code, section 1.2 og 4.1.6.3; Recommendation on Testing, Part 1, section 11; IMO MSC Circ.980, section 4.3.1;	A.1/1.16	46 CFR 160.062

Vareidentifikation	**Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav[4]**	**EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 98/96/EF som ændret**	**USA's tekniske forskrifter**
Udløsningsmekanismer til a. Redningsbåde og b. redningsflåder der udsættes ved wirefald. Begrænset til automatiske udløsningskroge for redningsflåder med davit-udsætning.	LSA Code, section 1.2 og 6.1.5; Recommendation on Testing, Part 1, section 8.2, og Part 2, paragraph 6.2.1-6.2.4; IMO MSC Circ.980, section 6.1.3.	A.1/1.26	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Skibsevakueringssystemer.	LSA Code, section 1.2 og 6.2; Recommendation on Testing, Part 1, section 12, IMO MSC Circ.980, section 6.2.	A.1/127	(Intet ud over de internationale instrumenter)

Brandbeskyttelse

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav*	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 98/96/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Primær dæksbelægning	FTP Code, bilag 1, Part 2 og 6, og bilag 2; IMO-resolution A.687(17); MSC/Circ. 916; MSC/Circ. 1004.	A.1/3.1	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Brandresistente adskillelser af klasse "A" og "B" inkl.: skodder (uden vinduer) dæk branddøre (med vinduer på højst 645 cm^2) lofter og beklædninger.	SOLAS II-2/3.2; II-2/3.4; FTP Code, bilag 1, Part 3, og bilag 2; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ.916; MSC/Circ.1004; MSC/Circ.1005.	A.1/3.11	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Ikke-brandbare materialer.	SOLAS II-2/3.33; FTP Code, bilag 1, Part 1, og bilag 2.	A.1/3.13	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Branddøre. Begrænset til branddøre uden vinduer eller med et samlet vinduesareal på højst 645 cm^2 for hver dørplade. Godkendelsen er begrænset til den maksimale efterprøvede dørstørrelse. Dørene skal anvendes sammen med en brandtestet ramme.	SOLAS II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1 og II-2/9.4.2; FTP Code, bilag 1, Part 3; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916; MSC/Circ. 1004.	A.1/3.16	(Intet ud over de internationale instrumenter)

Vareidentifikation	**Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav***	**EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 98/96/EF som ændret**	**USA's tekniske forskrifter**
Kontrolsystemer for branddøre.	SOLAS II-2/9.4.1.1.4; 1994 HSC Code 7.9.3.3; 2000 HSC Code 7.9.3.3; FTP Code, bilag 1, Part 4.	A.1/3.17	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Overflademateriale og gulvbeklædning med lav flammespredningsevne. Begrænset til udsatte overflader på lofter, vægge og gulve. Gælder ikke for rør, rørbeklædninger eller kabler.	SOLAS II-2/3.29; 1994 HSC Code 7.4.3.4.1 og 7.4.3.6; 2000 HSC Code 7.4.3.4.1 og 7.4.3.6; FTP Code, bilag 1, Part 2 og 5, og bilag 2; IMO-resolution A.653 (16); ISO 1716 (1973); MSC/Circ. 916, MSC/Circ. 1004 og MSC/Circ. 1008.	A.1/3.18	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Forhæng, gardiner og andre ophængte vævede og uvævede materialer.	SOLAS II-2/3.40.3; FTP Code, bilag 1, Part 7.	A.1/3.19	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Polstrede møbler.	FTP Code, bilag 1, Part 8; IMO-resolution A.652 (16).	A.1/3.20	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Sengeudstyr.	FTP Code, bilag 1, Part 9; IMO-resolution A.688 (17).	A.1/3.21	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Brandspjæld.	SOLAS II-2/9.4.1.1.8 og II-2/9.7.3.1.2; FTP Code, bilag 1, Part 3; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916.	A.1/3.22	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Gennemføringer gennem klasse "A"-inddelinger af elektriske kabler, rør, kanaler, trunke osv.	SOLAS II-2/9.3.1; FTP Code, bilag 1, Part 3; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916, and MSC/Circ. 1004.	A.1/3.26	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Gennemføringer gennem klasse "B"-inddelinger af andre rør end stål- og kobberrør.	SOLAS II-2/9.3.2.1; FTP Code, bilag 1, Part 3; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916, and MSC/Circ. 1004.	A.1/3.27	(Intet ud over de internationale instrumenter)

Navigationsudstyr

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav*	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 98/96/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Magnetkompas.	SOLAS V/19.2.1.1; IMO-resolution A.382 (X); IMO-resolution A.694 (17); ISO 449 (1997), ISO 694 (2000), ISO 1069 (1973), ISO 2269 (1992), IEC 60945 (1996).	A.1/4.1	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.101.
Transmitterende magnetisk kursanordning (TMHD).	IMO-resolution MSC 86 (70) bilag 2; IMO-resolution A.694 (17); ISO 11606 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.2	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.102.
Gyrokompas.	IMO-resolution A.424 (XI); IMO-resolution A.694 (17); ISO 8728 (1997), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.3	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.103.
Ekkolodudstyr.	IMO-resolution A.224 (VII) som ændret ved IMO-resolution MSC74 (69), bilag 4, IMO-resolution A.694 (17); ISO 9875 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.6	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.107.
Log til måling af fart og distance (SDME).	1994 HSC Code 13.3.2; 2000 HSC Code 13.3.2; IMO-resolution A.824 (19) som ændret IMO-resolution MSC 96(72); IMO-resolution A.694 (17); IEC 60945 (1996), IEC 61023 (1999), IEC 61162.	A.1/4.7	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.105.
Omdrejningstæller.	IMO-resolution A.694 (17); IMO-resolution A.526 (13); IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.9	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.106.
Loran C-udstyr.	IMO-resolution A.694 (17); IMO-resolution A.818 (19); IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.11	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.135.

Vareidentifikation	**Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav***	**EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 98/96/EF som ændret**	**USA's tekniske forskrifter**
Chakya-udstyr.	IMO-resolution A.694 (17); IMO-resolution A.818 (19); IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.12	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.136.
GPS-udstyr.	IMO-resolution A.819 (19), IMO-resolution A.694 (17); IEC 60945 (1996), IEC 61108-1 (1994), IEC 61162.	A.1/4.14	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.130.
GLONASS-udstyr.	IMO-resolution MSC 53 (66); IMO-resolution A.694 (17); IEC 61108-2 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.15	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.131.
HCS-kurskontrolsystem.	SOLAS V/24.1; IMO-resolution A.342 (IX); som ændret ved IMO-resolution MSC 64 (67), bilag 3; IMO-resolution A.694 (17); ISO 11674 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.16	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.110.
Automatisk radarplottefacilitet (ARPA). (Radarudstyr, der anvendes sammen med ARPA, skal have særskilte EU- og USA-certificeringer).	IMO-resolution A.823 (19); IMO-resolution A.694 (17); IEC 60872-1 (1998), IEC 61162.	A.1/4.34	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.120.
Automatisk sporfunktion (ATA). (Radarudstyr, der anvendes sammen med ATA, skal have særskilte EU- og USA-certificeringer).	IMO-resolution MSC 64(67), bilag 4, Appendix 1; IMO-resolution A.694 (17); IEC 60872-2 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.35	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.111.
Elektronisk plottefacilitet (EPA). (Radarudstyr, der anvendes sammen med EPA, skal have særskilte EU- og USA-certificeringer).	IMO-resolution MSC 64(67), bilag 4, Appendix 2; IMO-resolution A.694 (17); IEC 60872-3 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.36	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.121.

Vareidentifikation	**Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav***	**EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 98/96/EF som ændret**	**USA's tekniske forskrifter**
Integreret brosystem.	IMO-resolution MSC.64 (67) bilag 1; IMO-resolution A.694 (17); IEC 61209 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.28	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.140.
Sort boks (Voyage data recorder).	IMO-resolution A.861(20); IMO-resolution A.694 (17); IEC 61996 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.29	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.150.
Gyrokompas til højhastighedsfartøjer.	IMO-resolution A.821 (19); IMO-resolution A.694 (17); ISO 16328 (2001), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.31	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.203.
Universelt automatisk identifikationssystem (AIS).	IMO-resolution MSC.74 (69), bilag 3; IMO-resolution A.694 (17); ITU R. M. 1371-1 (10/00) IEC 61993-2 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162	A.1/4.32	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.155. NB: Det er desuden nødvendigt med en radiosender for at kunne opnå U.S. Federal Communications Commissions godkendelse
Sporkontrolsystem.	IMO-resolution MSC.74 (69), bilag 2; IMO-resolution A.694 (17); IEC 62065 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.33	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.112.
Radarreflektor.	IMO-resolution A.384 (X); IEC 60945 (1996), ISO 8729 (1997).	A.1/4.39	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.160.

Bilag III

Regeludstedende myndigheder

– **Det Europæiske Fællesskab**

Belgien	Ministère des Communications et de l'Infrastructure Administration des Affaires maritimes et de la Navigation Rue d'Arlon 104 1040 Bruxelles Ministerie voor Verkeer en Infrastructuur Bestuur voor Maritime zaken en Scheepvaart Aarlenstraat 104 1040 Brussel
Danmark	Søfartsstyrelsen Vermundsgade 38 C 2100 København Ø
Tyskland	Bundesministerium für Verkehr, Bau- und Wohnungswesen (BMVBW) Invalidenstraße 44 10115 Berlin
Grækenland	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ Γρ.Λαμπράκη 150 185 18 Πειραιας Ελλάς Ministry of Merchant Marine 150,Gr. Lampraki str. 185 18 Piraeus
Spanien	Ministerio De Fomento Dirección General de la Marina Mercante. C/ Ruíz de Alarcón 1 ES-28071 Madrid
Frankrig	Le Ministère de l'Equipement, du Transport et du Logement Direction des affaires maritimes et des gens de mers 3, place de Fontenoy F-75700 Paris
Irland	Maritime Safety Division Department of the Marine and Natural Resources Leeson Lane Dublin 2

Italien	Ministerio delle Infrastructure e dei Trasporti Unita di Gestione del trasporto maritimo Via dell'arte, 16 00144 - Roma
Luxembourg	Commissariat aux Affaires Maritimes 26 place de la Gare L-1616 Luxembourg
Nederlandene	Ministerie van Verkeer en Waterstaat Directoraat-Generaal Goederenvervoer (DGG) Directie Transportveiligheid Nieuwe Uitleg 1, Postbus 20904 NL-2500 EX Den Haag
Østrig	Bundesaministerium für Verkehr, Innovation und Technologie Oberste Schiffahrtsbehörde Abteilung II/20 Radetzkystrasse 2 A-1030 Wien
Portugal	Ministerio do Equipamento Social Palacio Penafiel rua S. Mamede ao Caldas 21 1149-050 Lisboa
Finland	Liikenne- ja viestintäministeriö / kommunikationsministeriet PO Box 235 FIN-00131 Helsinki
Sverige	Sjöfartsverket S-601 78 Norrköping
Det Forenede Kongerige	Maritime and Coastguard Agency Spring Place 105 Commercial Road Southampton SO15 1EG
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	Generaldirektoratet for Energi og Transport Kontoret for sikkerhed til søs 200, rue de la Loi B-1049 Brussels

– **Amerikas Forenede Stater**

United States Coast Guard
Office of Design and Engineering Standards (G-MSE)
2100 Second Street S.W.
Washington DC 20593

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Politikområde: Eksterne handelsforbindelser, herunder adgang til markeder i tredjelande

Aktiviteter: Procedurer for overensstemmelsesvurdering og accept af industrivarer

TITEL: AFTALE MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG AMERIKAS FORENEDE STATER OM GENSIDIG ANERKENDELSE AF OVERENSSTEMMELSESCERTIFIKATER FOR UDSTYR PÅ SKIBE

1. BUDGETPOSTER

B7-8500 og A-7010

2. SAMLEDE TAL

2.1 Samlet rammebevilling (del B): 615 950 EUR

2.2 Gennemførelsesperiode:

Den foreslåede aftale forudses at være af ubegrænset varighed

2.3 Samlet flerårigt skøn over udgifterne:

a) Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger (finansieringstilskud) *(jf. punkt 6.1.1)*

EUR

	År 2003	2004	2005	2006	2007	I alt	
Forpligtelser	156700	106700	95850	95850	95850	550950	
Betalinger	156700	106700	95850	95850	95850	550950	

b) Teknisk og administrativ bistand og støtteudgifter *(jf. punkt 6.1.2)*

Forpligtelser	40000	10000	5000	5000	5000	65000	
Betalinger	40000	10000	5000	5000	5000	65000	

a+b i alt							
Forpligtelser	196700	116700	100850	100850	100850	615950	
Betalinger	196700	116700	100850	100850	100850	615950	

c) Personale- og andre driftsudgifters samlede budgetvirkninger *(jf. punkt 7.2 og 7.3)*

Forpligtelser/ betalinger	167140	169950	167380	167380	164700		

a+b+c i alt							
Forpligtelser	363840	286650	268230	268230	265550	1452500	
Betalinger	363840	286650	268230	268230	265550	1452500	

2.4 Forenelighed med den finansielle programmering og de finansielle overslag

Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering

2.5 Virkninger for budgettets indtægtsside[5]

Forslaget involverer ikke nogen former for indtægter

3. BUDGETSPECIFIKATIONER

Udgifternes art		**Nye**	**EFTA-deltagelse**	**Kandidat-landenes deltagelse**	**Udgifts-område i de finansielle overslag**
OU IOU	OB IOB	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 4

4. RETSGRUNDLAG

Traktatens artikel 133 og 300.

Handlingsplan for det transatlantiske økonomiske partnerskab som godkendt af Rådet den 9. november 1998 og det deraf følgende forhandlingsmandat.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe.

[5] Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

5. BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE

5.1 Behov for EU-foranstaltninger[6]

5.1.1 Mål

Generelt mål: Generaldirektoratet for Handel har til opgave at føre Den Europæiske Unions handelspolitik i overensstemmelse med de i traktatens artikel 131 fastsatte mål, dvs. "i fælles interesse at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, en gradvis afskaffelse af restriktionerne i den internationale handel og en sænkning af toldskrankerne". Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper, navnlig for så vidt angår toldændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger (traktatens artikel 133, stk. 1).

Specifikke mål: Fællesskabets udenrigshandelspolitiske mål på området standarder og overensstemmelsesvurdering kan resumeres som følger (der henvises til Kommissionens meddelelse om Fællesskabets handelspolitik over for tredjelande i spørgsmålet om standarder og overensstemmelsesvurdering[7]). For det første at nedbringe de tekniske handelshindringer på de eksterne markeder og forebygge, at der opstår nye; for det andet at anspore vore handelspartnere til at fastlægge standarder og forskriftsmæssige approacher, der er baseret på eller forenelige med den internationale eller den europæiske praksis. Disse handelsmål har hidtil været søgt virkeliggjort via en fireleddet strategi. Et af leddene er forhandlinger om aftaler om gensidig anerkendelse.

Fabrikanterne i EU skal, når de eksporterer til USA, have deres produkter godkendt af USCG, hvilket fører til yderligere omkostninger og forsinkelser med at få adgang til det amerikanske marked. Aftalen om gensidig anerkendelse af udstyr på skibe har således følgende to mål: 1) at lette samhandelen mellem EU og USA med udstyr på skibe og 2) at fremme samarbejdet og effektiviteten på forskriftsområdet. Dette opnås ved at sikre anerkendelse af overensstemmelsescertifikater udstedt af parternes overensstemmelsesvurderingsorganer og ved at indføre en ramme for samarbejdet på forskriftsområdet.

5.1.2 Dispositioner, der er truffet på grundlag af forhåndsevalueringen

Den nye transatlantiske agenda (NTA), der blev vedtaget i 1995, udgør en ramme for EU/USA-partnerskabet og -samarbejdet over en bred vifte af aktiviteter under fire hovedkapitler: fremme af fred og stabilitet, demokrati og udvikling i verden, reaktion på globale udfordringer, bidrag til en øget verdenshandel og fremme af tættere bånd samt udbygning af forbindelserne over Atlanterhavet. Det transatlantiske økonomiske partnerskab (TEP), der blev iværksat i 1998, er en udvidelse af NTA, og ifølge TEP-handlingsplanen skal de resterende handelshindringer inden for rammerne af det bilaterale EU/USA-samarbejde afskaffes. Denne handlingsplan blev den 9. november 1998 godkendt af Rådet, og samtidig bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med USA om aftaler om gensidig anerkendelse.

Med henblik på gennemførelse af TEP-handlingsplanen fastlagde EU og USA efter konsultation med deres relevante interessenter en række potentielle projekter, herunder en eventuel aftale om gensidig anerkendelse af skibsudstyr. På grundlag af en indledende

---

6 Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

7 KOM(96)564 endelig.

vurdering af europiske og amerikanske tekniske forskrifter udarbejdet af USCG (denne rapport er gjort offentlig tilgængelig og vil blive sat på GD Handels webside) blev det anset for både fordelagtigt og praktisk gennemførligt at indlede forhandlinger om en aftale om gensidig anerkendelse baseret på ækvivalens mellem europæiske og amerikanske tekniske forskrifter om skibsudstyr. Efter konsultation af Rådets 133-Udvalg begyndte forhandlingerne i september 1999.

5.2 Indsatsområder og nærmere bestemmelser for støtten

– ***Målgruppe***

Målgruppen er industri-, eksport- og importvirksomheder, overensstemmelses-vurderingsorganer, erhvervssammenslutninger, handelskamre og offentlige institutioner i Den Europæiske Union samt passagerer, skibsbyggere og redere, der vil drage fordel af eller have interesse i gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater. For yderligere oplysninger henvises til konsekvensanalysen, der er knyttet til dette forslag.

– ***De specifikke mål***

Baseret på de mål, der er beskrevet under punkt 5.1.1. har aftalen om gensidig anerkendelse følgende specifikke mål:

– Overlappende prøvning og certificering fra de økonomiske beslutningstageres side undgås.

– Omkostningerne og byrderne i forbindelse med overensstemmelsesvurdering (administration, uvished, tidsforbrug osv.) formindskes, navnlig for små og mellemstore virksomheder.

– EU-varernes adgang til USA's marked lettes.

– Der sikres et forstærket forskriftsmæssigt samarbejde og en forstærket koordination vedrørende fastsættelse af internationale regler for udstyr på skibe. EU's og USA's forskrifter vil blive bedre tilpasset de internationale regler.

– Der sikres øget agtpågivenhed over for "best practices" på forskriftsområdet.

– Der opnås lavere omkostninger på forskriftsområdet i forbindelse med godkendelse af varer fra USA.

– Der sikres øget effektivitet for markedsovervågnings- og håndhævelsesforanstaltninger.

– ***De konkrete foranstaltninger, der skal træffes for at gennemføre aktionen***

De generelle foranstaltninger, der vil blive søgt gennemført af Kommissionens tjenestegrene under budgetposterne, vil navnlig være følgende:

– Foranstaltninger vedrørende aftalens forvaltning og opretholdelse af det fornødne omfang af troværdighed, f.eks. deltagelse i møder i Det Blandede Udvalg og i samarbejdsprojekter på forskriftsområdet.

– Foranstaltninger vedrørende forvaltningen og opretholdelsen af bilag II til aftalen, som indeholder en liste over de varer, der falder ind under aftalens anvendelsesområde, f.eks. analysearbejde vedrørende ækvivalensen mellem EU's og USA's tekniske forskrifter og arbejde vedrørende det tekniske samarbejde.

– Oprettelse af kontaktpunkter til informationsudveksling og fastlæggelse og forvaltning af et tovejs-varslingssystem i henhold til artikel 9 og 16 i aftalen.

Mere specifikt vil det være nødvendigt med følgende gennemførelsesaktioner:

A. Deltagelse i møder i Det Blandede Udvalg og koordinationsmøder

De nødvendige møder vil i meget vid udstrækning have form af møder i Det Blandede Udvalg, der oprettes i henhold til artikel 7 i aftalen. Hvad angår hyppigheden af møderne i Det Blandede Udvalg, forventes det, at mødeaktiviteten vil være mere intens i de første 1-2 år efter aftalens indgåelse, hvor det kan blive nødvendigt med op til 3 møder om året. Derefter vil det være nødvendigt, at Det Blandede Udvalg samles regelmæssigt (1-2 gange om året), om end dette vil afhænge af, hvorledes parternes forskriftsprogrammer udvikler sig. Det vil også være nødvendigt at forudse andre møder mellem tekniske eksperter, navnlig i aftalens indledende fase. Der vil deltage tjenestemænd fra Kommissionen i alle disse møder, ligesom der som følge af disse møders ofte tekniske karakter vil deltage eksperter fra medlemsstaternes myndigheder og de anmeldte organer eller andre egnede eksperter. Møderne i Det Blandede Udvalg vil antagelig blive holdt på skift i Bruxelles og Washington DC, USA. Omkostningerne ved refusion af rejseudgifter for eksperter, der bistår Kommissionens tjenestegrene under møderne, vil være begrænset til rejse- og opholdsudgifter.

B. Analyse af tekniske forskrifter

En central del af de i aftalen fastsatte forpligtelser til gensidig anerkendelse er fastlæggelsen af ækvivalens mellem EU's og USA's respektive tekniske forskrifter. Disse tekniske forskrifter vil udvikle sig over tiden for at tage hensyn til udviklingen inden for IMO, nye teknologier, nye risici osv. For varer, der er medtaget i aftalen, vil det være nødvendigt at analysere, om relevante nye eller tilpassede tekniske forskrifter i EU og USA stadig er ækvivalente. For varer, der endnu ikke er dækket, skal der foretages tekniske analyser af de tekniske forskrifter for at slå fast, om de pågældende varer kan optages i aftalens anvendelsesområde. Ifølge de hidtidige erfaringer koster kontrakter om analyse af ækvivalens gennemsnitligt 20-40 000 EUR. Der forventes gennemsnitligt 2 analyser om året.

C. Informationsformidling i medfør af aftalen

Dette punkt omfatter dels informationsformidling i medfør af aftalen, dels oplysninger om og fremme af aftalen blandt industrivirksomheder og overensstemmelsesvurderingsorganer. For det førstnævnte aspekts vedkommende skal EU og USA ifølge artikel 6, stk. 4, artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 5, i aftalen stille visse oplysninger til rådighed på World Wide Web. De oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6, stk. 4, er allerede stillet til rådighed inden for rammerne af direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe. Den øvrige oplysningsvirksomhed vedrører udbredelse af kendskabet til samt fremme af aftalen blandt industrivirksomheder og overensstemmelsesvurderingsorganer. Dette vil antagelig overvejende have form af publikationer og tilrettelæggelse af workshopper og konferencer.

D. Tovejs-varslingssystem

I henhold til artikel 16 i aftalen skal parterne indføre et tovejs-varslingssystem mellem deres regeludstedende myndigheder med henblik på gensidig information om varer, der er anset for ikke at være i overensstemmelse med de relevante tekniske forskrifter eller kan udgøre en umiddelbar fare for sundheden, sikkerheden eller miljøet. Det vil være nødvendigt at nå til enighed med USA om de praktiske regler for et sådant system, når aftalen er trådt i kraft. Det kan imidlertid meget vel tænkes, at et system kan fungere ved udveksling af elektronisk post. Det kan blive nødvendigt at indgå kontrakt om ekspertise i forbindelse med oprettelse af sådanne systemer inkl. de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, ligesom systemet skal opretholdes.

– ***De umiddelbare resultatkrav***

Når først aftalen træder i kraft kan EU's producenter mindske deres omkostninger i relation til overensstemmelsesvurdering for adgang til det amerikanske marked.

– ***Resultaternes forventede virkninger for realiseringen af det overordnede mål***

De ovf. beskrevne resultater vil være en direkte opfyldelse af aftalens mål, dvs. lette handelen.

5.3 Gennemførelsesmetoder

I henhold til traktatens artikel 133 har Fællesskabet enekompetence inden for handelspolitikken, og forhandlingerne om denne aftale er ført i overensstemmelse med et mandat fra Ministerrådet og i samråd med 113-Udvalget. Kommissionen vil som foreslået være ansvarlig for gennemførelsen og forvaltningen af aftalen.

For at sikre de økonomiske beslutningstagere retlig vished for, at deres overensstemmelsescertifikater vil blive accepteret af den anden part, er det nødvendigt med en bindende aftale. Andre former for aftaler såsom fælles hensigtserklæringer ville ikke have samme rækkevidde.

Valget af forvaltningsmetode (blandet udvalg) er fastsat i aftalen og er et minimum, der er nødvendigt for aftalens hensigtsmæssige funktion.

Som følge af aftalens egenart er det nødvendigt med et tæt forskriftsmæssigt samarbejde mellem EU og USA såvel bilateralt som i de forskellige internationale organisationer, navnlig IMO. Som en "afledt virkning" vil dette samarbejde imidlertid også føre til øget viden og deling af erfaringer og "best practices" med forskellige forskriftsmæssige approacher. Eksempelvis har USA allerede overvejet at benytte en del af direktivet om udstyr på skibe som grundlag for sine nye forskrifter om navigationsudstyr.

6. FINANSIELLE VIRKNINGER

6.1 Samlede finansielle virkninger for budgettets del B (hele programperioden)

(Beregningsmetoden for de samlede beløb i nedenstående tabel skal fremgå af fordelingen i tabel 6.2.)

6.1.1 Finansieringsstøtte

Forpligtelsesbevillinger (i EUR)

Fordeling	År 2003	2004	2005	2006	2007	I alt	
Deltagelse i møder	21700	21700	10850	10850	10850	75950	
Analysearbejde	120000	80000	80000	80000	80000	440000	
Tovejs-varslingssystem	15000	5000	5000	5000	5000	35000	
I ALT	156700	106700	95850	95850	95850	550950	

6.1.2. Teknisk og administrativ bistand, støtteudgifter og IT-udgifter (forpligtelsesbevillinger)

	År 2003	2004	2005	2006	2007	I alt	
1) Teknisk og administrativ bistand:							
a) Kontorer for teknisk bistand:							
b) Anden teknisk og administrativ bistand: - intern: - ekstern: *Heraf til opbygning og vedligeholdelse af administrative edb-systemer:*							
1 i alt							
2) Støtteudgifter:							
a) Undersøgelser:							
b) Ekspertmøder:							
c) Informations- og publikationsvirksomhed	40000	10000	5000	5000	5000	65000	
2 i alt							
I ALT	40000	10000	5000	5000	5000	65000	

6.2 Beregning af omkostningerne pr. foranstaltning i budgettets del B (hele programperioden)[8]

(Når der er flere aktioner, skal der for de konkrete foranstaltninger under hver aktion gives de oplysninger, der er nødvendige for at anslå arbejdets omfang og omkostninger.)

Forpligtelsesbevillinger (i EUR)

Fordeling	Type resultater (projekter, dossierer ...)	Antal resultater (i alt år 2003-2007)	Gennemsnitlige enheds-omkostninger	Samlede omkostninger (i alt år 1—n)
	1	2	3	4=(2X3)
Aktion 1: Eksterne eksperters deltagelse i møder				
- *Møder i Bruxelles*	Møde	7[a]	2050[b]	14350
- *Møder i USA*	Møde	7[a]	8800 [b]	61600
Aktion 2: Analysearbejde	Rapport	11	40000	440000
Aktion 3: Information	Publikationer	5	13000	65000
Aktion 4: Tovejs-varslingssystem	Elektronisk meddelelses-system	1	15000	15000
- *Oprettelse af systemet*		4	5000	20000
- *Vedligeholdelse af systemet*				
SAMLEDE OMKOSTNINGER				615950

Bemærkninger: a) to møder de første to år og derefter et møde om året; b) rejse- og opholdsudgifter for 3 eksperter.

7. VIRKNINGER FOR PERSONALERESSOURCER OG ADMINISTRATIONSUDGIFTER

Behovene for menneskelige og administrative ressourcer dækkes inden for bevillingen til forvaltning af generaldirektoratet som led i den årlige bevillingsprocedure.

7.1 Personalemæssige virkninger

Stillingstyper		Eksisterende og/eller nyt personale til forvaltning af foranstaltningen		I alt	Opgavebeskrivelse
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger		
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A B C	1 0,5		1 0,5	*Om nødvendigt kan der vedlægges en mere fuldstændig opgavebeskrivelse.*
Andre personaleressourcer					
I alt		1,5		1,5	

[8] Nærmere oplysninger i særskilt orienterede dokument.

Behovene for menneskelige og administrative ressourcer vil være dækket inden for bevillingen til det forvaltende GD inden for rammerne af den årlige bevillingsprocedure.

7.2 Samlede finansielle virkninger af personaleforbruget

Arten af personaleressourcer	Beløb i EUR	Beregningsmetode*
Tjenestemænd Midlertidigt ansatte	162000	1,5 ansatte (108 000 EUR pr. ansat pr. år
Andre personaleressourcer (oplys budgetpost)		
I alt	162000	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolvmåneders periode.

7.3 Andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Budgetpost (nummer og betegnelse)	Beløb i EUR	Beregningsmetode
Samlet bevilling (Afsnit A7) A0701 - Tjenesterejser - Møder i Det Blandede Udvalg	18900	2-dages møde i Washington DC: rejseudgifter: 2400 EUR, diæter: 2x150 EUR, 7 møder 2003-2007
Andre møder	7650	1-dags møde i Washington DC: rejseudgifter: 2400 EUR, diæter: 150 EUR, 3 møder 2003-2007
I alt	26550	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter for perioden 2003-2007.

8. RESULTATOPFØLGNING OG EVALUERING

8.1 Resultatopfølgningssystem

Overvågningen og evalueringen af aftalen vil navnlig finde sted på grundlag af de forventede resultaters effektivitet (i hvilken grad aftalens resultater har bidraget til at nå de specifikke og generelle mål derfor, dvs. sammenligning af resultater og mål). Spørgsmål som f.eks. aftalens relevans (i hvilken udstrækning aftalens mål er relevante i forhold til målgruppens nye behov) og nytte (i hvilken udstrækning aftalens virkninger svarer til målgruppens behov) skal imidlertid også behandles.

Som indikator for de anvendte ressourcer benyttes antal manddage anvendt af det personale ved Kommissionen, som beskæftiger sig med spørgsmål med tilknytning til aftalens gennemførelse.

Hvad angår evalueringen af aftalens effektivitet (sammenligning af resultater og mål), kan denne både måles i forhold til målet om handelslettelse og målet om forskriftsmæssigt samarbejde.

Hvad angår handelslettelse og de forventede resultater, der er beskrevet under punkt 5.1.1 og 5.2 ovenfor, kan følgende indikatorer benyttes:

- Undgåelse af overlappende prøvning og certificering. Antal certifikater udstedt til virksomheder i henhold til aftalen. Dette kan sættes i forhold til antallet af certifikater udstedt under de interne systemer, før aftalen trådte i kraft.

- Omkostningsnedsættelse. Besparelse (i EUR) som følge af undgåelse af overlappende prøvning og certificering opgjort som produktet af gennemsnitsomkostningen ved prøvning og certificering og antallet af certifikater udstedt i henhold til aftalen. Der knytter sig visse vanskeligheder dertil som følge af det store antal varer baseret på forskellige teknologier, hvilket øver indflydelse på prisen for prøvningen og certificeringen. En "case study"-approach kunne imidlertid give et vist indtryk.

- Øget eksport fra EU. Undersøgelse af handelsdata før og efter aftalens ikrafttræden. Det vil være vanskeligt at anvende denne indikator som følge af dels andre variablers indflydelse (f.eks. vekselkurser, den generelle økonomiske udvikling), dels mangelen på officielle handelsdata vedrørende alle typer udstyr på skibe. Dette kunne også medtages i en "case study"-approach for gennemførelse af en evaluering.

Hvad angår forskriftsmæssigt samarbejde og de forventede resultater, der er beskrevet i punkt 9.1 ovenfor, kunne der benyttes følgende indikatorer:

- Forskriftsmæssigt samarbejde. Antal specifikke tekniske EU- og USA-forskrifter, der kan fastlægges som ækvivalente, eller alternativt udviklingen i antallet af varer, der er anført i bilag II til aftalen.

- Håndhævelsens effektivitet. Antal varsler inden for rammerne af tovejs-varslingssystemet. Dette kunne også sættes i forhold til eventuelle trufne håndhævelsesforanstaltninger.

Spørgsmålet om effektivitet (hvorledes de forskellige inputs økonomisk set er omregnet til outputs) kan også tages op, men der er store vanskeligheder forbundet med at vurdere omkostningerne. Desuden kan omkostningerne i forbindelse med forhandlingerne om aftalen (f.eks. manddage anvendt af Kommissionens personale, konsultationer med medlemsstaterne og industrien, kontrakter om analysearbejde, møder med USA osv.) betragtes som "sunk cost" (allerede betalte omkostninger), fordi disse omkostninger ville være løbet på, uanset om der blev indgået en aftale eller ej. Hvad angår spørgsmålet om effektivitet, ville det være mere relevant at vurdere dette på baggrund af forvaltningen af aftalen. Dette kunne ske i forbindelse med de aktioner, procedurer og foranstaltninger, der iværksættes såvel inden for Fællesskabet som i forbindelse med eller sammen med USA for at sikre aftalens hensigtsmæssige funktion (se desuden nedenfor).

8.2 Hvordan og hvor ofte skal der evalueres?

Ifølge artikel 22, stk. 2, i aftalen skal parterne med jævne mellemrum og første gang senest to år efter aftalens ikrafttrædelsestidspunkt tage dens funktionsmåde op til fornyet overvejelse. Denne evaluering skal foretages af parterne i fællesskab, og de elementer, der skal vurderes, skal fastsættes ved fælles overenskomst. I den henseende kunne Kommissionen tænke sig at foreslå følgende elementer til vurdering: fremskridtet med fastlæggelse af ækvivalens (udvidelse af bilag II til aftalen), funktionsmåden for artikel 10 i aftalen vedrørende forskriftsmæssige ændringer, tovejs-varslingssystemets funktionsmåde, samarbejdet mellem overensstemmelsesvurderingsorganerne og vurdering af mulighederne for at indgå en multilateral aftale med andre lande (artikel 20, stk. 2, i aftalen). Det kan meget vel tænkes, at den fornyede behandling af aftalens funktionsmåde vil finde sted på et halvårligt grundlag, men der skal opnås enighed med USA derom.

En af Det Blandede Udvalgs arbejdsopgaver er til stadighed at vurdere aftalens funktionsmåde. Inden for Kommissionens tjenestegrene vil overvågningen og evalueringen i samarbejde med medlemsstaterne i 113-Udvalget finde sted i overensstemmelse med Kommissionens personales arbejdsdokument "Guiding Principles on and a Vade mecum for the management of agreements on mutual recognition of conformity assessment" (styrende principper og vademecum for forvaltningen af aftaler om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering).

Evalueringen af aftalens effektivitet som beskrevet ovenfor kan med fordel finde sted i sammenhæng med parternes fornyede gennemgang af aftalen. Dette kan også ske på et halvårligt grundlag. Hvad angår evalueringen af aftalens relevans og nytte, vil det være bedst at gøre dette fire år efter dens ikrafttræden, når der er indhøstet tilstrækkeligt med erfaringer.

Med hensyn til specifikke aktiviteter, navnlig sådanne, som forudsætter finansielle ressourcer, kræver Generaldirektoratet for Handel, at der foretages en projektvurdering i forbindelse med alle finansielle betalinger.

9. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Samtlige kontrakter mellem Kommissionen og medkontrahenter/modtagere vil omfatte specifikke kontrolmetoder (fremlæggelse af delrapporter, finansielle oversigter, udgiftsoversigter, betaling i afdrag osv.).

Analysearbejde, udarbejdelse af publikationer og tilrettelæggelse af konferencer vil, hvis det ikke varetages af Kommissionen, finde sted i henhold til kontrakter, der er udarbejdet efter udbudsprocedurer i henhold til Kommissionens finansforordninger. Ifølge disse kontrakter

skal medkontrahenterne fremlægge delrapporter, som viser de gjorte fremskridt og de anvendte midler, og en endelig rapport, der skal være godkendt af Kommissionens tjenestegrene, før den endelige betaling foretages. For visse aktiviteters vedkommende, f.eks. informations-workshopper og konferencer for økonomiske beslutningstagere, kan det komme på tale at yde tilskud efter indkaldelse af forslag og i overensstemmelse med Kommissionens "Vejledning i forvaltning af tilskud". Hvor det findes hensigtsmæssigt, skal medkontrahenterne/modtagerne desuden ifølge kontrakterne fremlægge finansregnskaber påtegnet af deres revisorer.

Refusion af rejseudgifter for eksperter, der bistår Kommissionen med gennemførelsen af aftalen, vil foregå på grundlag af indbydelser, hvori betingelserne for refusion er angivet, og mod fremlæggelse af en faktura med oprindelige kvitteringer. Der vil som hovedregel være personale fra Kommissionen til stede på sådanne møder, og hvis dette ikke er tilfældet, vil der på stedet i tæt samarbejde med Kommissionens delegationer blive foretaget en efterprøvning for at sikre, at arbejdet udføres som ønsket.

Generaldirektoratet for Handel har et system med intern kontrol foretaget af interne revisorer. Denne kontrol foretages på de forskellige trin af forberedelsen, udarbejdelsen, gennemførelsen og afslutningen af kontrakter. Desuden beskrives og fordeles ansvaret for alle typer finansielle transaktioner tydeligt i de nye finansforvaltningskredsløb (financial management circuits).

Desuden foretages der evalueringer af kontrakter og forvaltning af budgetposter fra eksterne konsulenters side.

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER ISÆR SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER (SMV'er)

FORSLAGETS TITEL

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe.

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

FORSLAGET

1. Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?

   I henhold til traktatens artikel 133 har Fællesskabet enekompetence inden for handelspolitikken. Lovgivningen er nødvendig for at indgå aftalen med USA om gensidig anerkendelse af certifikater for udstyr på skibe. Aftalen er forhandlet og paraferet af Kommissionen i overensstemmelse med det forhandlingsmandat, som Rådet fastsatte den 9. november 1998.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget?

   – hvilke erhvervssektorer?

   – hvilke virksomhedsstørrelser (hvor stor er koncentrationen af små og mellemstore virksomheder)?

   – er de berørte virksomheder koncentreret i bestemte regioner i EF?

   De berørte erhvervssektorer, producenter (eksportører og importører) og overensstemmelsesvurderingsorganer er sådanne, som beskæftiger sig med redningsmidler til havs, udstyr til beskyttelse mod brand benyttet om bord på skibe, forebyggelse af havforurening og radio- og navigationsudstyr til havs. I tabel 1 nedenfor gives et billede af den samlede industri for leverancer til skibe i medlemsstaterne. Det anslås, at rundt regnet 20% af disse aktiviteter kan have tilknytning til de varer, der er omfattet af aftalen om gensidig anerkendelse.

Tallene i tabel 1 viser, at virksomhederne i industrien for leverancer til skibe er små, idet gennemsnittet i EU er på 27 ansatte pr. virksomhed (varierende mellem 5 og 46 ansatte pr. selskab i de enkelte medlemsstater), og eksportorienterede, idet gennemsnitligt 46% af produktionen i EU går til eksportmarkeder (varierende mellem 10% og 80% i de enkelte medlemsstater).

Tabel 1: Industrien for leverancer til skibe i EU (1999)

	Produktion af leverancer til skibe (mio. EUR)	Interne marked (mio. EUR)	Eksport-marked (mio. EUR)	Antal ansatte	Antal virksomheder (anslået)
Østrig	14	3	11	203	13
Belgien	108	85	23	1 039	23
Danmark	1 003	605	398	13 098	381
Finland	869	574	296	9 622	516
Frankrig	1 606	978	629	18 875	675
Tyskland	5 217	2 248	2 969	58 739	1 269
Grækenland	502	440	62	10 350	381
Italien	1 966	1 238	728	23 035	960
Irland	16	13	3	223	21
Luxembourg	10	2	8	33	6
Nederlandene	1 960	1 093	867	25 636	836
Portugal	87	79	9	2 319	504
Spanien	1 315	1 047	268	19 198	1 665
Sverige	721	316	406	7 318	233
Det Foren. Kgr.	3 837	1 608	2 230	47 374	1 382
EU	**19 231**	**10 329**	**8 907**	**237 062**	**8 865**

Kilde: Competitiveness and Benchmarking in the Field of Marine Equipment, undersøgelse foretaget for Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Virksomheder (ETD/98/502029).

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

Det skal understreges, at virksomhedernes brug af aftalen er frivillig. Virksomheder - producenter, importører og overensstemmelsesvurderingsorganer - der ønsker at udnytte de muligheder, som aftalen kan tilbyde, vil være nødt til at gøre sig fortrolige med den. Kommissionen har til hensigt at informere om og skabe agtpågivenhed over for aftalen ved hjælp af publikationer (f.eks. praktiske vejledninger), workshopper og konferencer.

Producenterne er allerede nu i færd med at træffe de fornødne foranstaltninger til at gøre brug af aftalen, idet de skal efterleve EU's direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe, når de udbyder deres varer på EU-markedet. For de omfattede varers vedkommende vil aftalen føre til, at disse foranstaltninger også vil sikre adgang til USA's marked uden nogen yderligere ændring, prøvning eller certificering.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

På grundlag af en fastlæggelse af ækvivalens mellem specifikke tekniske EU- og USA-forskrifter for udstyr på skibe vil aftalen gøre det muligt for EU-producenter at efterprøve og certificere deres varer i EU på grundlag af EU's krav for at opnå adgang til USA's marked. Dette vil nedbringe omkostningerne med direkte tilknytning til overlappende prøvning og certificering af en vare for lovligt at udbyde den på den anden parts område. Da en EU-producent kan benytte et overensstemmelsesvurderingsorgan i EU (i stedet for i USA, som det ville have

været tilfældet uden nogen aftale), vil der også blive tale om lavere omkostninger, byrder og uvished ved at kontakte et udenlandsk organ. Desuden kan det gøres inden for en forskriftsmæssig ramme og i overensstemmelse med tekniske forskrifter og standarder, som EU's producenter i forvejen er fortrolige med.

Det kan forventes, at EU's overensstemmelsesvurderingsorganer (de anmeldte organer i henhold til direktivet om udstyr på skibe) kan miste erhvervsmuligheder, fordi eksportørerne i USA ikke længere vil være nødt til at benytte deres ydelser til at demonstrere overensstemmelse med direktiv 96/98/EF. Aftalen kan imidlertid også sikre dem nye erhvervsmuligheder hidrørende fra EU-producenter, der måske tidligere har været afskrækket fra at eksportere til USA som følge af omkostningerne og byrderne i forbindelse med overensstemmelsesvurdering og erhvervelse af viden om et udenlandsk forskriftssystem.

Som følge af mangel på kontrollerbare data har det været vanskeligt at foretage en klar økonomisk vurdering af aftalen. Oplysninger fra industrien tyder på, at omkostningerne ved prøvning og certificering af udstyr på skibe ikke er ubetydelige. Aftalen kan bidrage til at nedbringe disse og vil således ikke kun være til gavn for producenter af udstyr på skibe, men også for skibsbyggere.

Det forventes således, at aftalen vil have generel positiv indvirkning på EU-virksomhedernes eksport, beskæftigelse, investeringer og konkurrenceevne.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav osv.)?

Aftalen indeholder ikke nogen særlige foranstaltninger, der sikrer speciel hensyntagen til de små og mellemstore virksomheders særlige situation, men aftalen vil i kraft af sin egenart og ved at formindske certificeringsomkostningerne, der er de samme for alle virksomheder, og uvisheden potentielt komme små og mellemstore virksomheder til gode i større udstrækning end større virksomheder.

HØRING

6. Liste over organisationer, som er hørt om forslaget, og en kortfattet redegørelse for deres væsentligste synspunkter.

Kommissionens tjenestegrene har ved adskillige lejligheder hørt de relevante europæiske industrisammenslutninger ILAMA, EMEC, ISSETA CIRM/EURONAV og ICOMIA, der har bakket aftalen op. Repræsentanter for fagforeningerne (EFS) og forbrugerne (ANEC) er også underrettet. Desuden arrangerede Kommissionens tjenestegrene i maj 2000 en workshop med det formål at orientere alle interesserede parter om spørgsmålene vedrørende aftalen om gensidig anerkendelse af udstyr på skibe og drøfte dem med dem. Workshoppen samlede 43 deltagere fra 10 medlemsstater samt Norge og USA, der repræsenterede en bred vifte af interesser (myndigheder, producenter, forbrugere og overensstemmelsesvurderingsorganer). De vigtigste konklusioner af drøftelsen var følgende:

- Fremme af et højt sikkerhedsniveau til havs og forebyggelse af havforurening skal være et underliggende princip for en aftale om gensidig anerkendelse af udstyr på skibe.

- IMO, ISO, IEC og ITU er de fora, hvor drøftelsen af internationale regler og standarder for udstyr på skibe med tilknytning til sikkerheden til havs og forebyggelsen af havforurening bør finde sted, og enighed derom bør opnås.

- Der er af forskellige årsager, f.eks. "lakuner" i IMO's standarder, opstået forskelle mellem EU's og USA's krav til udstyr på skibe, selv om de begge baseres på IMO's eksisterende internationale instrumenter. Der skal derfor først sikres ækvivalens mellem EU's og USA's krav med henblik på at opnå det tilsigtede "MRA+"-koncept (MRA= aftale om gensidig anerkendelse).

- USCG's sammenlignende undersøgelse af EU's og USA's lovgivning om overensstemmelsesvurdering af udstyr på skibe og den prøvningsundersøgelse, som blev bestilt af Kommissionens tjenestegrene og foretaget af Bureau Veritas, er et solidt grundlag for videreførelsen af arbejdet hen imod en aftale om gensidig anerkendelse af udstyr på skibe baseret på ækvivalens.

- Industrien gav udtryk for stor interesse i og mente at kunne drage betydelige fordele af MRA-konceptet baseret på ækvivalens (MRA+), men anså den "klassiske MRA"-approach for meget mindre fordelagtig.

- Selv om en aftale om gensidig anerkendelse primært er et instrument til handelslettelse, vil den også fungere som et stærkt incitament til og fremme det forskriftsmæssige samarbejde og den internationale harmonisering.

Den transatlantiske forbrugerdialog er et forum for forbrugerorganisationer i USA og EU, som udvikler og når til enighed om fælles forbrugerpolitiske henstillinger til USA's regering og Den Europæiske Union med henblik på at fremme forbrugerinteresserne i EU's og USA's politikker. Den transatlantiske forbrugerdialog har været meget kritisk over for aftaler om gensidig anerkendelse i almindelighed samt konceptet ækvivalens mellem tekniske forskrifter. Den transatlantiske forbrugerdialogs hovedindvendinger er, at aftaler om gensidig anerkendelse og ækvivalens kan føre til 1) overførsel af forskriftsmæssige beføjelser til udenlandske enheder, der kan virke under forskellige regler for interessekonflikter, gennemsigtighed og ansvarlighed, 2) privatisering af offentlige arbejdsopgaver, 3) tab af intern forskriftskontrol, 4) formindsket offentlig deltagelse i beslutningsprocessen på forskriftsområdet, 5) øgede muligheder for unddragelse af forskrifterne fra industriens side og 6) formindskelse af omfanget af sundheds-, sikkerheds- og miljøbeskyttelse. Kommissionen kan af de i begrundelsen for dette forslag beskrevne årsager ikke tilslutte sig de konklusioner, som den transatlantiske forbrugerdialog har draget.